

N á v r h

ZÁKON

ze dne 2013

o státním zastupitelství a o změně souvisejících zákonů (zákon o státním zastupitelství)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

**ČÁST PRVNÍ
STÁTNÍ ZASTUPITELSTVÍ**

Hlava I

Postavení a působnost státního zastupitelství a základní zásady jeho činnosti

Obecná ustanovení

§ 1

Státní zastupitelství je soustavou justičních orgánů určených k zastupování veřejné žaloby v trestním řízení a k výkonu další působnosti při ochraně veřejného zájmu v zákonem svěřených věcech.

§ 2

(1) Státní zastupitelství vykonává svou působnost nezávisle na jakýchkoli vnějších vlivech a nestranně, podílí se na výkonu spravedlnosti a přispívá k naplňování principů právního státu; přitom respektuje a chrání lidskou důstojnost, rovnost všech před zákonem a dbá, aby každý jeho postup byl v souladu se zákonem, rychlý, odborný a účinný. Nikdo nesmí do nezávislého a nestranného výkonu působnosti státního zastupitelství zasahovat.

(2) Vyšší státní zastupitelství nesmí zasahovat do vyřizování věcí, ke kterým je podle zákona příslušné nižší státní zastupitelství, jinak než způsobem a v rozsahu stanoveným tímto zákonem nebo jiným právním předpisem.

(3) Vedoucí státní zástupci a jimi pověřeni státní zástupci jsou povinni při výkonu svých kontrolních oprávnění vykonávaných podle tohoto zákona respektovat nezávislost státních zástupců na jakýchkoli vnějších vlivech a jejich nestrannost a samostatnost při vyřizování věcí svěřených do působnosti státního zastupitelství. Vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce může zasahovat do vyřizování konkrétní věci svěřené k vyřízení státnímu zástupci jen z důvodů a způsobem stanoveným tímto zákonem.

(4) Působnost státního zastupitelství ve věcech mu svěřených vykonávají státní zástupci; v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem nebo jiným právním předpisem se na provádění úkonů v působnosti státního zastupitelství mohou podílet právní čekatelé, asistenti státních zástupců, vyšší úředníci státního zastupitelství a ostatní zaměstnanci. Jiné orgány nebo osoby nesmějí do jejich činnosti zasahovat nebo je při jejím výkonu nahrazovat anebo zastupovat.

§ 3

Působnost státního zastupitelství

- (1) Státní zastupitelství v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným zákonem
- a) zastupuje veřejnou žalobu v trestním řízení,
 - b) vykonává dozor nad zachováváním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ústavní ochranné léčení, zabezpečovací detence, ochranná nebo ústavní výchova a v jiných místech, kde je podle zákonného oprávnění omezována osobní svoboda,
 - c) působí při ochraně veřejného zájmu v jiném než trestním řízení; podat návrh na zahájení soudního řízení nebo do zahájeného soudního řízení vstoupit je státní zastupitelství oprávněno jen v případech stanovených zákonem,
 - d) je justičním orgánem v oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních,
 - e) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo jiný právní předpis.

(2) V souladu se svou zákonem stanovenou působností se státní zastupitelství podílí na prevenci kriminality a pomoci obětem trestných činů.

Hlava II

Postavení státních zástupců

§ 4

Základní ustanovení

(1) Státní zástupce vykonává působnost státního zastupitelství; jím provedené úkony jsou považovány za úkony státního zastupitelství.

(2) Funkce státního zástupce je veřejnou funkcí.

(3) Funkce státního zástupce není slučitelná s funkcí soudce nebo přísedícího s výjimkou přísedícího senátu kárného soudu, s funkcí poslance nebo senátora Parlamentu, s funkcí ve veřejné správě a s jinými činnostmi, o nichž to stanoví zákon.

Povinnosti státních zástupců

§ 5

(1) Státní zástupce je při výkonu funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví; zejména je povinen postupovat nezávisle, nestranně, odborně, odpovědně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů. Jakýkoli vnější zásah nebo jiný vliv, jehož důsledkem by mohlo být porušení některé z těchto povinností, je povinen odmítnout.

(2) Státní zástupce je povinen zdržet se při výkonu své funkce, ve svém osobním životě i při výkonu svých politických práv všeho, co by mohlo vzbuzovat důvodné pochybnosti o dodržování povinností uvedených v odstavci 1, ohrozit vážnost funkce státního zástupce nebo vážnost státního zastupitelství anebo ohrozit důvěru v nestranný a odborný výkon působnosti státního zastupitelství nebo státního zástupce.

(3) Státní zástupce zejména

- a) je povinen svoji funkci vykonávat bez předpojatosti, a to i ve vztahu k osobám, s nimiž při výkonu své funkce jedná,

- b) se nesmí ve výkonu své funkce nechat ovlivnit zájmy politických stran nebo politických hnutí, veřejným míněním nebo sdělovacími prostředky,
- c) nesmí umožnit, aby funkce státního zástupce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů, zejména aby informace nabyté v souvislosti s výkonem této funkce byly zneužity v jeho prospěch nebo prospěch kohokoli jiného,
- d) v souvislosti s výkonem funkce nesmí přijímat dary nebo jiné výhody, s výjimkou darů nebo výhod poskytovaných státním zastupitelstvím nebo jiným orgánem veřejné moci na základě právních předpisů, protokolárních darů poskytovaných v souvislosti s meziresortními či mezinárodními vztahy a ocenění nebo darů poskytovaných veřejně prospěšnými právníckými osobami,
- e) nesmí působit jako rozhodce nebo zprostředkovatel řešení právního sporu, zastupovat účastníky soudního řízení nebo působit jako zmocněnec poškozeného nebo zúčastněné osoby v soudním nebo správním řízení, s výjimkou zákonného zastoupení nebo případů, ve kterých takový postup umožňuje jiný právní předpis, anebo případů, v nichž půjde o zastupování dalšího účastníka řízení, v němž je účastníkem i sám státní zástupce,
- f) je povinen zachovávat náležitou úctu k ostatním státním zástupcům, jiným osobám vykonávajícím právní povolání, k ostatním zaměstnancům zařazeným k výkonu práce na státním zastupitelství a dalším osobám, s nimiž při výkonu své funkce jedná,
- g) je činný ve výběrové komisi, zkušební komisi pro odborné závěrečné zkoušky státních zástupců (dále jen „závěrečná zkouška“) a v kárném senátu kárného soudu, do nichž byl se svým souhlasem jmenován; činnost v těchto orgánech se považuje za výkon funkce státního zástupce,
- h) je povinen odpovědně vykonat jednotlivé úkony státní správy státního zastupitelství (dále jen „správa státního zastupitelství“), pokud jimi byl pověřen.

(4) Státní zástupce je povinen dbát soustavným vzděláváním o prohlubování svých odborných právních a dalších znalostí potřebných pro řádný výkon funkce. K tomu vedle samostatného studia využívá zejména vzdělávací akce organizované Justiční akademií, státním zastupitelstvím, vysokými školami či jinými vzdělávacími institucemi.

(5) Státní zástupce přispívá svými znalostmi a schopnostmi při odborné přípravě a odborném vzdělávání státních zástupců, soudců, právních a justičních čekatelů a dalších zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství a soudech, které je organizováno Justiční akademií, Ministerstvem spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“), státním zastupitelstvím nebo soudy.

(6) Nebrání-li tomu jeho povinnosti při výkonu funkce, může státní zástupce přispívat svými znalostmi též při odborné přípravě jiných osob, zejména advokátů, advokátních koncipientů, příslušníků Policie České republiky a jiných policejních orgánů.

(7) Výkon činností podle odstavců 5 a 6 se považuje za výkon funkce státního zástupce.

§ 6

(1) Státní zástupce nesmí ode dne stanoveného jako den nástupu do funkce až do zániku funkce státního zástupce zastávat žádnou jinou placenou funkci ani vykonávat jinou výdělečnou činnost.

(2) Odstavec 1 se neuplatňuje, jde-li o

- a) správu vlastního majetku včetně členství ve statutárních orgánech bytových družstev, společenství vlastníků bytových jednotek, a jiných právnických osob, jejichž hlavní předmět činnosti je zaměřen na uspokojování bytových potřeb svých členů,
- b) činnost vědeckou, pedagogickou, literární, publicistickou a uměleckou, za předpokladu, že tyto činnosti jsou slučitelné s požadavky na řádný výkon funkce státního zástupce, a
- c) činnost v poradních orgánech vlády, ministerstva, jiných ministerstev a ústředních správních úřadů a činnost v poradních a kontrolních orgánech Evropské unie, Rady Evropy a jiných mezinárodních organizací, za předpokladu, že tyto činnosti jsou slučitelné s požadavky na řádný výkon funkce státního zástupce; činnost v těchto orgánech se považuje za výkon funkce státního zástupce.

§ 7

Výkon funkce státního zástupce je neslučitelný též s výkonem funkce ve statutárních, řídicích a kontrolních orgánech veřejně prospěšných právnických osob, pokud by výkon činností s tím spojených snižoval důvěryhodnost státního zastupitelství, ohrožoval důvěru v objektivní a nestranný výkon funkce státního zástupce nebo by mohl vést k průtahům při vyřizování jemu svěřených věcí.

§ 8

(1) Státní zástupce je povinen zachovat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce, a to i po zániku funkce státního zástupce.

(2) Pokud jiný právní předpis nestanoví jinak¹, může být státní zástupce mlčenlivosti z vážných důvodů zproštěn. Státního zástupce zprošťuje povinnosti mlčenlivosti nejvyšší státní zástupce; nejvyššího státního zástupce zprošťuje povinnosti mlčenlivosti ministr spravedlnosti. To platí i pro případ zániku funkce.

(3) Povinnosti mlčenlivosti se nemůže státní zástupce dovolávat v kárném řízení.

Hlava III

Soustava státního zastupitelství, vztahy uvnitř soustavy státního zastupitelství a postavení vedoucího státního zástupce

Soustava státního zastupitelství

§ 9

(1) Soustavu státního zastupitelství tvoří Nejvyšší státní zastupitelství, krajská státní zastupitelství a okresní státní zastupitelství.

(2) V obvodu hlavního města Prahy vykonává působnost krajského státního zastupitelství Městské státní zastupitelství v Praze a působnost okresních státních zastupitelství vykonávají obvodní státní zastupitelství. V obvodu města Brna vykonává působnost okresního státního zastupitelství Městské státní zastupitelství v Brně.

(3) Nejvyšší státní zastupitelství a krajská státní zastupitelství jsou účetními jednotkami. Okresní státní zastupitelství nejsou účetními jednotkami a pro účely hospodaření s majetkem

¹ Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů.

státu, účetnictví a pracovněprávních vztahů mají postavení vnitřních organizačních jednotek krajských státních zastupitelství; to platí obdobně pro státní zastupitelství uvedená v odstavci 2.

§ 10

Sídla Nejvyššího státního zastupitelství, krajských a okresních státních zastupitelství a obvody jejich územní působnosti se shodují se sídly a obvody Nejvyššího soudu, krajských a okresních soudů.

Příslušnost a vyloučení státních zástupců

§ 11

(1) Státní zastupitelství působí u soudu, v jehož obvodu je činné, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak.

(2) Nejvyšší státní zastupitelství může působit i při jiném než Nejvyšším soudu.

§ 12

(1) V trestním řízení působí v prvním stupni státní zástupce přidělený ke státnímu zastupitelství, které působí při soudu, jenž by byl příslušný konat ve věci řízení v prvním stupni, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak.

(2) Nemůže-li úkon pro jeho neodkladnost provést příslušný státní zástupce, provede jej státní zástupce nepřislušný, který o jeho provedení bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušného státního zástupce a věc mu předá.

(3) I když se státní zástupce, jemuž bylo doručeno rozhodnutí, opatření nebo záznam policejního orgánu odůvodňující výkon působnosti státního zastupitelství v trestním řízení, nepovažuje za místně nebo věcně příslušného, učiní veškeré úkony a opatření náležející do působnosti státního zastupitelství, které nesou odkladu, tak, aby nedošlo ke zmaření účelu trestního řízení. Po vykonání těchto neodkladných úkonů a opatření postoupí věc k dalšímu řízení příslušnému státnímu zástupci.

(4) Za podmínek stanovených jiným právním předpisem se řízení před soudem v jiném než trestním řízení v odpovídajícím stupni účastní to státní zastupitelství, které působí u soudu, u něhož se v tomto stupni koná řízení, nestanoví-li jiný právní předpis jinak. Řízení před vrchním soudem se účastní Nejvyšší státní zastupitelství.

§ 13

(1) Z vykonávání úkonů státního zastupitelství ve věcech svěřených do jeho působnosti je vyloučen státní zástupce, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich zástupcům nebo zmocněncům, nebo pro poměr k jinému orgánu veřejné moci jednajícímu ve věci nemůže nestranně rozhodovat.

(2) Z vykonávání úkonů v rámci dohledu, zpracovávání podkladů k vyřízení stížnosti na průtahy při plnění úkolů státního zastupitelství nebo na nevhodné chování státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství (dále jen „stížnost na chování nebo na průtahy“) i z přezkoumávání věci v řízení o mimořádném opravném prostředku a podnětů k jejich uplatnění je vyloučen státní zástupce, který byl činný v přezkoumávané věci; to neplatí pro poskytnutí vyjádření takového státního zástupce k podané stížnosti.

(3) Úkony, které byly učiněny vyloučeným státním zástupcem, nemohou být podkladem pro rozhodnutí.

(4) Postup při vyloučení státního zástupce v trestním řízení upravuje trestní řád.

(5) V jiných věcech než v trestním řízení státní zástupce, jehož se důvod vyloučení týká, předloží věc se svým stanoviskem vedoucímu státnímu zástupci nebo jinému jím pověřenému státnímu zástupci k přezkoumání tvrzeného důvodu vyloučení. Shledá-li vedoucí státní zástupce nebo jiný jím pověřený státní zástupce tento důvod opodstatněným, věc státnímu zástupci odejme a přidělí ji k vyřízení jinému státnímu zástupci, anebo ji vyřídí sám. Je-li dán důvod pro vyloučení vedoucího státního zástupce, postupuje se podle § 23 odst. 2 věty první.

(6) Odstavce 1 až 5 se užití přiměřeně na vyloučení právního čekatele, asistenta státního zástupce nebo vyššího úředníka státního zastupitelství.

Vedoucí státní zástupci

§ 14

(1) Vedoucími státními zástupci jsou

- a) nejvyšší státní zástupce, který stojí v čele Nejvyššího státního zastupitelství,
- b) krajské státní zástupce, kteří stojí v čele krajských státních zastupitelství, a městský státní zástupce, který stojí v čele Městského státního zastupitelství v Praze (dále jen „krajský státní zástupce“),
- c) okresní státní zástupce, kteří stojí v čele okresních státních zastupitelství, obvodní státní zástupce, kteří stojí v čele obvodních státních zastupitelství v Praze, a městský státní zástupce, který stojí v čele Městského státního zastupitelství v Brně (dále jen „okresní státní zástupce“).

(2) V rozsahu stanoveném zákonem je nejvyšší státní zástupce nadřízen krajským státním zástupcům a krajský státní zástupce je nadřízen okresním státním zástupcům v obvodu krajského státního zastupitelství.

(3) Vedoucího státního zástupce zastupuje jeho náměstek nebo náměstci v pořadí a v rozsahu jím stanoveném. Právní jednání náměstka učiněné v zastoupení vedoucího státního zástupce se považuje za jednání vedoucího státního zástupce. Odpovědnost vedoucího státního zástupce tím není dotčena.

(4) Vedoucí státní zástupce stanoví v souladu se zásadami uvedenými ve vzorovém organizačním řádu vnitřní organizaci státního zastupitelství, v jehož čele stojí, a pravidla pro rovnoměrné a nediskriminační rozdělení agendy státního zastupitelství mezi státní zástupce (dále jen „rozvrh práce“).

(5) Vedoucí státní zástupce vydá v souladu se zásadami uvedenými ve vzorovém pracovním řádu pracovní řád státního zastupitelství, v jehož čele stojí. Pracovní řád okresního státního zastupitelství vydá krajský státní zástupce po projednání s příslušným okresním státním zástupcem.

§ 15

(1) Nejvyššího státního zástupce jmenuje na dobu 10 let prezident republiky na návrh vlády. Návrh vládě předkládá ministr spravedlnosti po projednání s Poradním sborem státního zastupitelství (dále jen „Poradní sbor“). Nejvyšším státním zástupcem může být jmenován státní zástupce, který má vykonanou právní praxi po dobu nejméně 10 let, z toho nejméně 5 let ve funkci státního zástupce, a který svými odbornými znalostmi, profesními zkušenostmi

a vysokou mravní integritou dává záruky řádného výkonu této funkce. Nejvyšším státním zástupcem nemůže být jmenován státní zástupce, který byl postižen pro kárné provinění, ledaže se na něj hledí, jako by postižen nebyl. Nejvyšší státní zástupce nemůže být jmenován do této funkce na dvě po sobě jdoucí funkční období.

(2) Nejvyšší státní zástupce může být odvolán z funkce před uplynutím svého funkčního období pouze rozhodnutím kárného soudu v kárném řízení.

§ 16

(1) Krajského státního zástupce jmenuje po provedeném výběrovém řízení ministr spravedlnosti na návrh nejvyššího státního zástupce na dobu 7 let. Návrh na jmenování krajského státního zástupce nejvyšší státní zástupce předem projedná s Poradním sborem. Krajským státním zástupcem může být jmenován státní zástupce, který má vykonanou právní praxi po dobu nejméně 6 let, z toho nejméně 4 roky ve funkci státního zástupce, a který svými odbornými znalostmi, zkušenostmi a vysokou mravní integritou dává záruky řádného výkonu této funkce. Krajským státním zástupcem nemůže být jmenován státní zástupce, který byl postižen pro kárné provinění, ledaže se na něj hledí, jako by postižen nebyl. Nevyhoví-li ministr spravedlnosti návrhu na jmenování krajského státního zástupce, písemně to nejvyššímu státnímu zástupci odůvodní. Krajský státní zástupce nemůže být jmenován do této funkce na dvě po sobě jdoucí funkční období.

(2) Okresního státního zástupce jmenuje po provedeném výběrovém řízení nejvyšší státní zástupce na návrh krajského státního zástupce, který stojí v čele krajského státního zastupitelství, v jehož obvodu má být okresní státní zástupce jmenován, a to na dobu 7 let. Návrh na jmenování okresního státního zástupce krajský státní zástupce předem projedná s Poradním sborem. Okresním státním zástupcem může být jmenován státní zástupce, který má vykonanou právní praxi po dobu nejméně 4 let, z toho nejméně 3 roky ve funkci státního zástupce, a který svými odbornými znalostmi, zkušenostmi a vysokou mravní integritou dává záruky řádného výkonu této funkce. Okresním státním zástupcem nemůže být jmenován státní zástupce, který byl postižen pro kárné provinění, ledaže se na něj hledí, jako by postižen nebyl. Nevyhoví-li nejvyšší státní zástupce návrhu na jmenování okresního státního zástupce, písemně to krajskému státnímu zástupci odůvodní.

(3) Krajský státní zástupce nebo okresní státní zástupce může být odvolán z funkce před uplynutím svého funkčního období pouze rozhodnutím kárného soudu v kárném řízení.

§ 17

(1) Krajský a okresní státní zástupce je do funkce vybírán na základě výsledků výběrového řízení. Výběrové řízení vyhláší nejvyšší státní zástupce; výběrové řízení na funkci okresního státního zástupce vyhláší nejvyšší státní zástupce na návrh příslušného krajského státního zástupce. Výběrové řízení provádějí výběrové komise podle jednotných a předem stanovených kritérií.

(2) Dva členy výběrové komise jmenuje ten, kdo je oprávněn podat návrh na jmenování krajského nebo okresního státního zástupce, jednoho člena jmenuje nejvyšší státní zástupce, není-li zároveň navrhovatelem, jednoho člena ministr spravedlnosti, který jmenuje dalšího člena výběrové komise, je-li navrhovatelem nejvyšší státní zástupce. Tři členy výběrové komise volí většinou hlasů všech svých členů Poradní sbor, a to popřípadě i pro více výběrových řízení konaných v rámci kalendářního roku.

(3) Z účasti na výběrovém řízení na funkci krajského nebo okresního státního zástupce jsou vyloučeni státní zástupci, kteří byli postiženi pro kárné provinění, ledaže se na ně hledí, jako by postiženi nebyli.

(4) Není-li ve výběrovém řízení vybrán žádný vhodný uchazeč na jmenování do funkce krajského nebo okresního státního zástupce anebo přihlásí-li se do výběrového řízení pouze jeden uchazeč nebo nepřihlásí-li se do výběrového řízení nikdo, výběrové řízení se vyhlásí znovu. Jestliže ani v opakovaném výběrovém řízení není vybrán vhodný uchazeč anebo se přihlásí jen jeden uchazeč nebo se nikdo nepřihlásí, jmenuje se krajský nebo okresní státní zástupce na základě návrhu předloženého tím, kdo je oprávněn návrh na jmenování krajského nebo okresního státního zástupce podat.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou postup při výběrovém řízení na funkci krajského a okresního státního zástupce.

§ 18

(1) Náměstka nejvyššího státního zástupce jmenuje a odvolává po projednání s Poradním sborem a se souhlasem ministra spravedlnosti nejvyšší státní zástupce. Náměstkem nejvyššího státního zástupce může být jmenován pouze státní zástupce, který vykonává funkci státního zástupce nejméně 5 let. Náměstkem nejvyššího státního zástupce nemůže být jmenován státní zástupce, který byl postižen pro kárné provinění, ledaže se na něj hledí, jako by postižen nebyl. Jestliže se ministr spravedlnosti nevyjádří k návrhu na jmenování nebo odvolání náměstka nejvyššího státního zástupce do 30 dnů ode dne doručení návrhu, platí, že s návrhem na jmenování nebo odvolání souhlasí.

(2) Náměstka nejvyššího státního zástupce lze odvolat i bez uvedení důvodu.

§ 19

(1) Vedoucího Úřadu pro potírání korupce (dále jen „vedoucí Úřadu“) jmenuje na dobu 7 let nejvyšší státní zástupce po projednání s Poradním sborem. Vedoucím Úřadu může být jmenován státní zástupce, který má vykonanou právní praxi po dobu nejméně 10 let, z toho nejméně 5 let ve funkci státního zástupce, a který svými odbornými znalostmi, profesními zkušenostmi a vysokou mravní integritou dává záruky řádného výkonu této funkce. Vedoucím Úřadu nemůže být jmenován státní zástupce, který byl postižen pro kárné provinění, ledaže se na něj hledí, jako by postižen nebyl. Vedoucí Úřadu nemůže být jmenován do této funkce na dvě po sobě jdoucí funkční období.

(2) Vedoucí Úřadu je náměstkem nejvyššího státního zástupce, ustanovení § 14 odst. 3 se však neužije.

(3) Vedoucí Úřadu může být odvolán z funkce před uplynutím svého funkčního období pouze rozhodnutím kárného soudu v kárném řízení.

§ 20

Náměstka krajského a okresního státního zástupce jmenuje a odvolává se souhlasem vedoucího státního zástupce nejbližší vyššího státního zastupitelství a po projednání s Poradním sborem vedoucí státní zástupce, o jehož náměstka jde. Náměstkem krajského nebo okresního státního zástupce nemůže být jmenován státní zástupce, který byl postižen pro kárné provinění, ledaže se na něj hledí, jako by postižen nebyl. Jestliže se vedoucí státní zástupce nejbližší vyššího státního zastupitelství nevyjádří k návrhu na jmenování nebo odvolání náměstka do 30 dnů ode dne doručení návrhu, platí, že s návrhem na jmenování nebo odvolání souhlasí.

§ 21

(1) Vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce se této funkce může vzdát. Funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce zaniká uplynutím kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém bylo písemné oznámení o vzdání se funkce doručeno tomu, kdo ho do této funkce jmenoval.

(2) Funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka zaniká též tehdy, byl-li vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce jmenován do funkce vedoucího státního zástupce jiného státního zastupitelství nebo jeho náměstka, a to dnem jmenování, nebo byl-li přeložen k výkonu funkce k jinému státnímu zastupitelství, a to dnem přeložení. Funkce náměstka vedoucího státního zástupce zaniká též tehdy, byl-li jmenován do funkce vedoucího státního zástupce.

(3) Funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce zaniká dnem, ve kterém došlo k zániku jeho funkce státního zástupce.

(4) Vzdání se funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce anebo odvolání z této funkce nemá za následek zánik funkce státního zástupce.

§ 22

(1) Ten, kdo je oprávněn jmenovat státního zástupce do funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce, může státního zástupce pověřit zastupováním funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka, a to na dobu nejvýše 6 měsíců; stejného státního zástupce nelze pověřit zastupováním funkce opakovaně. Pověřit zastupováním funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka lze pouze na návrh toho, kdo je oprávněn podat návrh na jmenování do takové funkce. Výběrové řízení se zde neprovádí.

(2) Pověřit zastupováním funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka lze tehdy, nemůže-li nebo není-li schopen vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce vykonávat svoji funkci, a to vždy nejpozději do doby jmenování nového vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka.

(3) Státní zástupce, který byl pověřen zastupováním funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka, se tohoto pověření může vzdát. Pověření státního zástupce zastupováním funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka zaniká uplynutím kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém bylo písemné oznámení o vzdání se pověření doručeno tomu, kdo pověření učinil.

(4) Zánik pověření zastupováním funkce nastává též uplynutím doby stanovené v pověření, nejdéle však uplynutím 6 měsíců.

(5) Nastaly-li u osoby pověřené zastupováním funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka skutečnosti, s nimiž tento zákon spojuje zánik funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce, nejde-li o odvolání z funkce vedoucího státního zástupce, zanikne pověření zastupováním funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka rozhodnutím o zrušení pověření toho, kdo pověření učinil.

(6) Byl-li státní zástupce pověřen zastupováním funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka, zachovává se mu funkce státního zástupce u státního zastupitelství, k němuž byl přidělen nebo přeložen. Byl-li vedoucí státní zástupce nebo náměstek vedoucího státního zástupce pověřen zastupováním funkce jiného vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce, dnem účinnosti pověření se pozastavuje výkon původní funkce

vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce, a to po dobu trvání takového pověření.

Vztahy uvnitř soustavy státního zastupitelství

§ 23

(1) Spory o příslušnost mezi státními zastupitelstvími rozhoduje státní zastupitelství, které je vůči těmto státním zastupitelstvím nejbližší vyšší. Spory o příslušnost mezi státním zastupitelstvím a Úřadem pro potírání korupce rozhoduje nejvyšší státní zástupce.

(2) Nejbližší vyšší státní zastupitelství rozhoduje o odnětí a přikázání věci jinému nižšímu státnímu zastupitelství, jestliže vedoucí státní zástupce příslušného nižšího státního zastupitelství je podle právních předpisů upravujících řízení vyloučen z projednávání věci, nestanoví-li tento zákon jinak. O odnětí a přikázání věci, je-li vyloučen z projednávání věci vedoucí Úřadu, rozhoduje nejvyšší státní zástupce.

(3) Vzniknou-li důvodné pochybnosti o nepodjatosti a nestrannosti projednání věci u příslušného státního zastupitelství nebo z jiných důležitých důvodů může být věc příslušnému státnímu zastupitelství odňata a přikázána jinému státnímu zastupitelství téhož druhu a stupně; o odnětí a přikázání rozhodne nejbližší vyšší státní zastupitelství. Vzniknou-li důvodné pochybnosti o nepodjatosti a nestrannosti projednání věci u Úřadu pro potírání korupce, může mu být věc nejvyšším státním zástupcem odňata a přikázána státnímu zastupitelství, jehož příslušnost se určí podle § 12.

(4) Nejbližší vyšší státní zastupitelství rozhoduje o opravných prostředcích podaných proti rozhodnutí nejbližší nižšího státního zastupitelství v jeho obvodu, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak, a proti rozhodnutí, ke kterým dalo nejbližší nižší státní zastupitelství pokyn nebo se kterým toto státní zastupitelství vyslovalo souhlas. O opravných prostředcích proti rozhodnutí státního zástupce činného u Nejvyššího státního zastupitelství, včetně státního zástupce činného u Úřadu pro potírání korupce, rozhoduje nejvyšší státní zástupce.

(5) Je-li z rozhodování vyloučen vedoucí státní zástupce státního zastupitelství, které ve věci vykonává dohled nebo které rozhoduje o opravných prostředcích nebo o vyloučení vedoucího státního zástupce, který je příslušný k vyřízení stížnosti na chování nebo na průtahy nebo přezkoumání důvodnosti jejího vyřízení, postupuje se podle odstavce 2 obdobně. Státní zastupitelství, jemuž byla věc přikázána, vykonává dohled, rozhoduje o opravných prostředcích nebo jeho vedoucí vyřizuje stížnost na chování nebo na průtahy nebo přezkoumává důvodnost jejího vyřízení namísto státního zastupitelství, jemuž byla věc odňata.

(6) O sporech o příslušnost, o odnětí a přikázání věci a o opravných prostředcích se rozhoduje usnesením, proti kterému není opravný prostředek přípustný, nestanoví-li jiný právní předpis jinak.

§ 24

(1) Úkony, které by příslušné státní zastupitelství mohlo provést jen s obtížemi nebo s neúměrnými náklady nebo které v jeho obvodu provést nelze, provede na dožádání jiné státní zastupitelství. Úkony, které nelze provést v obvodu příslušného státního zastupitelství, může příslušné státní zastupitelství provést též prostřednictvím videokonferenčního zařízení.

(2) Nemůže-li dožádané státní zastupitelství provést úkon ve svém obvodu, postoupí dožádání státnímu zastupitelství, v jehož obvodu lze úkon provést, je-li mu to známo; jinak dožádání vrátí.

(3) Prošetřením podnětu k využití některého oprávnění nejvyššího státního zástupce může Nejvyšší státní zastupitelství pověřit nižší státní zastupitelství.

Dohled v soustavě státního zastupitelství

§ 25

(1) Nejblíže vyšší státní zastupitelství je oprávněno vykonávat dohled nad postupem nejblíže nižších státních zastupitelství ve svém obvodu při vyřizování věcí spadajících do jejich působnosti a dávat jim k jejich postupu písemné pokyny. Dohled lze vykonat v konkrétní věci i ve věcech určitého druhu a lze jej vykonat i opakovaně.

(2) Účelem dohledu je zajištění jednotného, zákonného, odborného a účinného výkonu působnosti státních zástupců nižšího státního zastupitelství. Výkonem dohledu se nesmí zasahovat do nestranného a samostatného výkonu působnosti státního zástupce a jeho nezávislosti na vnějších vlivech.

(3) Výkon dohledu nad postupem nižších státních zastupitelství, který je výkonem dohledu, je nepřipustný.

(4) Dohled se nevykoná, byla-li ve věci podána soudu obžaloba, návrh na potrestání, návrh na schválení dohody o vině a trestu nebo byla-li soudu podána žaloba nebo návrh na zahájení řízení nebo byl učiněn vstup do již zahájeného řízení.

(5) Řízení o řádných nebo mimořádných opravných prostředcích a vyžadování informací za účelem zpracování zprávy o činnosti státního zastupitelství za uplynulý rok nebo zvláštních zpráv o postupu státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství (dále jen „zvláštní zpráva“) se za výkon dohledu nepovažuje.

§ 26

(1) Dohled lze vykonat na základě podnětu fyzické či právnické osoby, jejíž práva jsou postupem státního zastupitelství přímo dotčena, anebo na základě podnětu orgánu veřejné moci, jehož působnosti se věc přímo dotýká (dále jen „podnět k výkonu dohledu“). Dohled lze vykonat i z vlastní iniciativy, je-li to třeba k zajištění jednotného, zákonného, odborného a účinného výkonu působnosti státních zástupců nižšího státního zastupitelství.

(2) Dohled se nevykoná, bylo-li již v téže věci rozhodnuto v řízení o řádném opravném prostředku podaném proti rozhodnutí státního zástupce. To nebrání využití informací obsažených v podnětu k výkonu dohledu v řízení, pokud to přichází v úvahu.

(3) Je-li podnět k výkonu dohledu doručen státnímu zastupitelství, vůči jehož postupu směřuje, a nebude-li podnětu k výkonu dohledu v plném rozsahu vyhověno, předloží se nejblíže vyššímu státnímu zastupitelství. O předložení podnětu k výkonu dohledu nejblíže vyššímu státnímu zastupitelství se podatel vyzoomí.

(4) O vyřízení podnětu k výkonu dohledu se podatel písemně vyzoomí nejpozději do 2 měsíců od doručení podnětu k výkonu dohledu nejblíže vyššímu státnímu zastupitelství nebo státnímu zastupitelství, u něhož působí státní zástupce, jehož postupu se podnět k výkonu dohledu týká. Tuto lhůtu může vedoucí státní zástupce prodloužit z důležitých důvodů, zejména pokud v jejím průběhu nelze získat podklady potřebné pro vyřízení podnětu k výkonu dohledu; o prodloužení lhůty je třeba podatele písemně vyzoomět.

(5) Vyřídilo-li podnět k výkonu dohledu nejblíže vyšší státní zastupitelství, vyřízení je konečné a podnět k výkonu dohledu již nelze dále vyřizovat. O tom je třeba podatele poučit.

(6) O zahájení a ukončení výkonu dohledu a jeho důvodech se vyrozumí státní zastupitelství, vůči němuž dohled směřuje. Po ukončení dohledu vyšší státní zastupitelství seznámí příslušné nižší státní zastupitelství se svými zjištěními, a pokud to přichází v úvahu, uloží mu opatření k nápravě zjištěných nedostatků. Ukončení dohledu nevylučuje oprávnění následně vyžadovat v takové věci nebo ve věcech určitého druhu informace o učiněných opatřeních či o průběhu a výsledku řízení.

(7) Dohled lze vykonat i před zahájením trestního řízení, a to v rozsahu oprávnění státního zástupce nejbližší nižšího státního zastupitelství vůči policejnímu orgánu podle trestního řádu.

§ 27

Dohled lze vykonat i nad postupem právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství, pokud se samostatnou činností podílejí na výkonu působnosti státního zastupitelství. Ustanovení o odmítnutí splnění pokynu se nepoužije.

§ 28

Při výkonu dohledu je nejbližší vyšší státní zastupitelství oprávněno

- a) přezkoumat věc, kterou nejbližší nižší státní zastupitelství vyřizuje,
- b) provádět prověrky v takové věci nebo ve věcech určitého druhu, je-li to odůvodněno poznatky, jež má nejbližší vyšší státní zastupitelství k dispozici, nebo je-li nejbližší nižší státní zastupitelství v takové věci nečinné,
- c) vyžadovat v takové věci nebo ve věcech určitého druhu informace nebo stanoviska,
- d) dávat pokyny v jednotlivé věci vyřizované nejbližší nižším státním zastupitelstvím za podmínek stanovených zákonem,
- e) odejmout věc nejbližší nižšímu státnímu zastupitelství a vyřídit ji samo, nesplní-li nižší státní zastupitelství uložený pokyn anebo ho ze zákonných důvodů odmítne.

§ 29

(1) Pokyn daný nejbližší vyšším státním zastupitelstvím státnímu zástupci nebo státnímu zastupitelství musí být písemný, musí být jako pokyn výslovně označen, musí být jednoznačný a musí v něm být uvedena ustanovení zákona, o něž se opírá. Neobsahuje-li pokyn náležitosti uvedené ve větě první, nepřihlíží se k němu.

(2) Pokud jsou v rozporu pokyn nejbližší vyššího státního zastupitelství daný při výkonu dohledu a pokyn vedoucího státního zástupce při výkonu jeho řídicích a kontrolních oprávnění, postupuje státní zástupce podle pokynu daného nejbližší vyšším státním zastupitelstvím. Ustanovení o možnosti odmítnout splnění pokynu nejbližší vyššího státního zastupitelství nebo vedoucího státního zástupce tím nejsou dotčena.

§ 30

(1) Státní zástupce nejbližší nižšího státního zastupitelství může pokyn nejbližší vyššího státního zastupitelství daný při výkonu dohledu písemně odmítnout pro rozpor se zákonem.

(2) Státní zástupce nejbližší nižšího státního zastupitelství může pokyn nejbližší vyššího státního zastupitelství daný při výkonu dohledu písemně odmítnout i tehdy, má-li za to, že pokyn vychází z výkladu, který je ve zjevném rozporu s právní naukou a ustálenou

rozhodovací praxí (dále jen „uznávaný výklad práva“). Takto však není oprávněn postupovat, jestliže závaznost právního názoru uvedeného v pokynu vyplývá z ustanovení jiného právního předpisu.

(3) Při odmítnutí splnění pokynu je státní zástupce povinen uvést, v čem spatřuje rozpor se zákonem, včetně odkazu na jeho konkrétní ustanovení, nebo odůvodnit zjevný rozpor s uznávaným výkladem práva.

(4) Odmítne-li státní zástupce splnit pokyn daný nejbližší vyšším státním zastupitelstvím z důvodů uvedených v odstavcích 1 nebo 2, předloží věc vedoucímu státnímu zástupci, který buď věc státnímu zástupci odejme a vyřídí ji sám, nebo ji předloží nejbližší vyššímu státnímu zastupitelství s návrhem na rozhodnutí, že se věc nejbližší nižšímu státnímu zastupitelství odnímá.

(5) Nejbližší vyšší státní zastupitelství přezkoumá pokyn a netrvá-li na jeho splnění, vezme jej zpět. Pokud na jeho splnění trvá, věc nižšímu státnímu zastupitelství odejme a vyřídí ji samo.

(6) O odejmutí věci nižšímu státnímu zastupitelství a o tom, že ve věci bude působit nejbližší vyšší státní zastupitelství, se rozhoduje usnesením, proti kterému není přípustná stížnost, nestanoví-li jiný právní předpis jinak.

Řídicí a kontrolní oprávnění vedoucích státních zástupců

§ 31

(1) Vedoucí státní zástupce je oprávněn kontrolovat a usměrňovat postup státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a odborných zaměstnanců činných u státního zastupitelství, v jehož čele stojí.

(2) Výkon řídicích a kontrolních oprávnění vedoucího státního zástupce nesmí nepřiměřeně zasahovat do nezávislosti státních zástupců na vnějších vlivech či nahrazovat nestranný a samostatný výkon jejich působnosti. Vedoucí státní zástupce může zasahovat do věci vyřizované při výkonu zákonem stanovené působnosti státního zastupitelství jen v mezích a prostředky, které stanoví tento zákon nebo jiný právní předpis. V rámci svých řídicích a kontrolních oprávnění může vedoucí státní zástupce do věci vyřizované u státního zastupitelství, v jehož čele stojí, zasahovat jen za účelem zajištění jednotného, zákonného, odborného a účinného výkonu působnosti státních zástupců.

(3) Výkonem řídicích a kontrolních oprávnění může vedoucí státní zástupce pověřit jiného státního zástupce.

(4) Vedoucí státní zástupce je povinen zejména

- a) dbát o jednotný, zákonný, odborný a účinný postup ve věcech svěřených do působnosti státního zastupitelství, v jehož čele stojí,
- b) dbát o plynulost řízení a o to, aby při vyřizování věcí nedocházelo k nedůvodným průtahům,
- c) respektovat pokyny nejbližší vyššího státního zastupitelství vydané při výkonu dohledu, s výjimkou pokynů, jejichž splnění bylo podle ustanovení tohoto zákona odmítnuto,
- d) vytvářet pracovní podmínky a organizační předpoklady pro náležitý výkon působnosti jím řízeného státního zastupitelství, pro nezávislý a samostatný výkon působnosti státních zástupců, jakož i plnění pracovních úkolů právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství,

- e) posuzovat profesní růst státních zástupců,
- f) plnit vůči státním zástupcům, právním čekatelům, vyšším úředníkům státního zastupitelství a ostatním zaměstnancům zařazeným k výkonu práce na státním zastupitelství povinnosti vedoucího zaměstnance podle jiného právního předpisu,
po projednání se státními zástupci vydávat rozvrh práce státních zástupců.

§ 32

(1) Státní zástupce je povinen řídit se pokyny vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce vydanými při výkonu řídicích a kontrolních oprávnění. Takový pokyn může odmítnout z důvodů, za podmínek a způsobem uvedeným v § 30 odst. 1 až 3.

(2) Nevezme-li vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce pokyn po jeho odmítnutí zpět, předloží věc nejbližší vyššímu státnímu zastupitelství se svým stanoviskem.

(3) Nejbližší vyšší státní zastupitelství věc přezkoumá a pokyn v namítané části buď potvrdí anebo jej zruší a věc vrátí zpět nejbližší nižšímu státnímu zastupitelství k dalšímu řízení. Negativní pokyn zruší, jestliže nebyly dány důvody pro jeho vydání nebo takový pokyn nemá požadované náležitosti. Vedoucí státní zástupce nižšího státního zastupitelství i státní zástupce, který pokyn odmítl splnit, jsou rozhodnutím nejbližší vyššího státního zastupitelství vázáni. Splnění pokynu, který byl shledán zákonným nebo odpovídajícím uznávanému výkladu práva, nelze z týchž důvodů znovu odmítnout.

(4) Je-li splnění pokynu podle odstavce 1 vázáno zákonnou lhůtou, pro kterou musí být pokyn vykonán bezodkladně, státní zástupce je povinen jej splnit. Má-li státní zástupce za to, že jsou dány důvody pro odmítnutí pokynu, je povinen uvést, v čem spatřuje rozpor se zákonem, včetně odkazu na jeho konkrétní ustanovení, nebo odůvodnit zjevný rozpor s uznávaným výkladem práva, a dále se postupuje podle odstavců 2 a 3. Shledá-li nejbližší vyšší státní zastupitelství, že pokyn odporuje zákonu nebo vychází z výkladu, který je v zjevném rozporu s uznávaným výkladem práva, a nejde o případ, že by závaznost právního názoru uvedeného v pokynu vyplývala z ustanovení jiného právního předpisu, přijme opatření k nápravě.

(5) V jednání před soudem není státní zástupce vázán pokynem vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce v případě, že v průběhu jednání dojde ke změně důkazní situace.

§ 33

(1) V rozvrhu práce státních zástupců vedoucí státní zástupce stanoví rozdělení agendy mezi jednotlivé státní zástupce, pravidla jejich vzájemného zastupování a zásady týkající se podepisování důležitých písemností.

(2) Vedoucí státní zástupce nebo jiný jím pověřený státní zástupce může státnímu zástupci odejmout věc a přidělit ji jinému státnímu zástupci,

- a) nemůže-li státní zástupce věc vyřídit z důvodu delší dobu trvající nepřítomnosti; pravidla vzájemného zastupování státních zástupců uvedená v rozvrhu práce státních zástupců tím nejsou dotčena,
- b) je-li státní zástupce, jemuž byla věc přidělena, nečinný nebo se v jeho postupu vyskytnou neodůvodněné průtahy, pokud nápravy vad nelze účinně dosáhnout jinak,
- c) jsou-li dány důvody uvedené v § 13 odst. 5,

- d) byla-li provedena kontrola postupu státního zástupce ve věcech, jež vyřizuje, a je-li potřebné přijmout opatření k nápravě zjištěných vad, nebo
- e) vyjde-li dodatečně najevo, že věc měla být podle rozvrhu práce přidělena jinému státnímu zástupci.

(3) Vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce si může vyřízení věci přidělené jinému státnímu zástupci z důležitých důvodů vyhradit. Důvody pro takové opatření uvede ve spisu státního zastupitelství. Takto vyhrazenou věc je povinen vyřídit sám.

Hlava IV

Oprávnění nejvyššího státního zástupce

§ 34

Oprávnění nejvyššího státního zástupce

(1) Nejvyšší státní zástupce zastupuje soustavu státního zastupitelství navenek.

(2) Nejvyšší státní zástupce nejpozději do poloviny kalendářního roku předkládá prostřednictvím ministra spravedlnosti vládě zprávu o činnosti státního zastupitelství za uplynulý kalendářní rok. Součástí zprávy o činnosti je též souhrnná zpráva o činnosti Úřadu pro potírání korupce za uplynulý kalendářní rok, kterou je povinen vedoucí Úřadu předložit nejvyššímu státnímu zástupci nejpozději do 2 měsíců po skončení kalendářního roku.

(3) Ke sjednocení a usměrnění postupu státních zástupců při výkonu působnosti státního zastupitelství, zajištění jednotné vnitřní organizace státního zastupitelství i jednotného výkonu spisové služby, vymezení zásad pro určení specializací státních zástupců, stanovení vzorového pracovního řádu a kritérií posuzování profesního růstu státních zástupců může nejvyšší státní zástupce vydávat pokyny obecné povahy; tyto pokyny jsou závazné pro státní zástupce, a pokud tak nejvyšší státní zástupce v pokynu obecné povahy stanoví, i pro další zaměstnance zařazené k výkonu práce na státním zastupitelství.

(4) Nejvyšší státní zástupce může vydávat pro státní zastupitelství stanoviska ke sjednocení výkladu zákonů a jiných právních předpisů při výkonu působnosti státního zastupitelství. Nejvyšší státní zástupce dále může vydávat metodické návody k sjednocení výkonu působnosti státního zastupitelství.

(5) Pokud v souvislosti s výkonem působnosti státního zastupitelství získá nejvyšší státní zástupce poznatky o nejednotnosti postupu a rozhodování soudů, je oprávněn podat předsedovi Nejvyššího soudu podnět k tomu, aby navrhl Nejvyššímu soudu zaujetí stanoviska k výkladu zákona nebo jiného právního předpisu.

(6) Nejvyšší státní zástupce vykonává další oprávnění podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu.

§ 35

Kontrola skončené věci

(1) Nejvyšší státní zástupce může Nejvyššímu státnímu zastupitelství nařídit provedení kontroly skončené věci, v níž je vedeno trestní řízení pro zvláště závažný zločin, u okresního a krajského státního zastupitelství. Je oprávněn nařídit provedení takové kontroly též tehdy, pokud by postupem okresního nebo krajského státního zastupitelství byl nebo mohl být závažným způsobem dotčen veřejný zájem a nepřichází v úvahu provedení opatření v rámci

výkonu dohledu nebo řídicích a kontrolních oprávnění vedoucího státního zástupce. Podle výsledků kontroly lze uložit určitý postup, vyslovit závazný právní názor nebo učinit jiná závazná opatření k nápravě. Nestanoví-li tento zákon nebo jiný právní předpis jinak, nelze zrušit rozhodnutí státního zástupce nebo je nahradit rozhodnutím vlastním.

(2) Za účelem provedení kontroly skončené věci může státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství vyžadovat od nižších státních zastupitelství spisy, dokumenty, materiály a zprávy a provádět prověrky.

(3) Státní zastupitelství, které bylo činné ve věci, v níž byla provedena kontrola skončené věci, je povinno Nejvyšší státní zastupitelství informovat o tom, jaká opatření byla učiněna a s jakým výsledkem byla věc skončena.

§ 36

Zrušení nezákonného příkazu k zachovávání právních předpisů

(1) Státní zástupce, který při výkonu dozoru nad zachováváním právních předpisů v místech, kde se v souladu se zákonem omezuje osobní svoboda [§ 3 odst. 1 písm. b)], vydal příkaz k zachovávání právních předpisů nebo nařízení propuštění osoby z takového zařízení, je povinen jej neprodleně po jeho vydání doručit Nejvyššímu státnímu zastupitelství.

(2) Nejvyšší státní zástupce může ve lhůtě 3 měsíců ode dne doručení příkazu nebo nařízení uvedeného v odstavci 1 Nejvyššímu státnímu zastupitelství tento příkaz nebo nařízení zrušit. Pro účely tohoto oprávnění nejvyššího státního zástupce je Nejvyšší státní zastupitelství oprávněno vyžadovat od nižších státních zastupitelství spisy, dokumenty, materiály a zprávy a provádět prověrky. K ověření zákonnosti příkazu nebo nařízení může provádět prověrky i v zařízení, v němž se omezuje osobní svoboda.

(3) Pokud podle povahy věci přichází v úvahu opětovné vydání příkazu uvedeného v odstavci 1, nejvyšší státní zástupce současně se zrušením příkazu věc vrátí státnímu zastupitelství, jehož státní zástupce nezákonný příkaz vydal; státní zástupce je vázán právním názorem nejvyššího státního zástupce a je povinen provést úkony a doplnění příkazu, jejichž provedení nejvyšší státní zástupce nařídil.

(4) Nejvyšší státní zástupce může pozastavit výkon příkazu nebo nařízení uvedených v odstavci 1 do doby jejich přezkoumání, a to nejdéle na 3 dny, jde-li o nařízení, a jde-li o příkaz, do rozhodnutí nejvyššího státního zástupce, které musí být učiněno nejpozději do 3 měsíců. Nerozhodne-li nejvyšší státní zástupce v uvedených lhůtách o zrušení příkazu nebo nařízení, příkaz nebo nařízení se provedou. Nejvyšší státní zástupce již pak nemůže využít svého oprávnění podle odstavce 2.

Hlava V

Úřad pro potírání korupce

§ 37

(1) Jako vnitřní organizační jednotka Nejvyššího státního zastupitelství se zřizuje Úřad pro potírání korupce, v jehož čele stojí vedoucí Úřadu.

(2) Úřad pro potírání korupce je činný při výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení včetně úkonů před zahájením trestního řízení i v řízení před soudem ve věcech trestných činů

a) pletich v insolvenčním řízení (§ 226 trestního zákoníku), sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a dražbě (§ 256 trestního zákoníku), pletich

- při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži (§ 257 trestního zákoníku), pletich při veřejné dražbě (§ 258 trestního zákoníku),
- b) přijetí úplatku (§ 331 trestního zákoníku), podplacení (§ 332 trestního zákoníku) a nepřímého úplatkářství (§ 333 trestního zákoníku),
 - c) spáchaných úředními osobami, jde-li o zvláště závažné zločiny spáchané takovými osobami v souvislosti s výkonem jejich pravomoci jako úředních osob,
 - d) spáchaných prostřednictvím investičních nástrojů, které jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu nebo o jejichž přijetí k obchodování na regulovaném trhu bylo požádáno, nebo jejich padělků a napodobenin,
 - e) neoprávněného vydání cenného papíru (§ 249 trestního zákoníku) a manipulace s kurzem investičních nástrojů (§ 250 trestního zákoníku),
 - f) spáchaných při činnosti banky, investiční společnosti nebo investičního fondu, obchodníka s cennými papíry, pojišťovny, zdravotní pojišťovny, penzijní společnosti, stavební spořitelny anebo spořitelního a úvěrního družstva, byla-li jimi způsobena škoda nejméně 150 000 000 Kč,
 - g) spáchaných v souvislosti s neoprávněným výkonem činnosti subjektů uvedených v písmeni f), byla-li jimi způsobena škoda nejméně 150 000 000 Kč,
 - h) jimiž byla způsobena na majetku nebo majetkovém podílu státu škoda nejméně 150 000 000 Kč,
 - i) jimiž byly dotčeny finanční nebo ekonomické zájmy Evropské unie, pokud jimi byla způsobena škoda nejméně 150 000 000 Kč,
 - j) legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 3 a 4 trestního zákoníku,
 - k) podle dílu prvního a druhého hlavy deváté zvláštní části trestního zákoníku.

(3) Ustanovení odstavce 2 se nevztahují na trestné činy příslušníků Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníků Vojenské policie a příslušníků zpravodajských služeb.

(4) Úřad pro potírání korupce, který je příslušný ve věci některého z trestných činů uvedených v odstavci 2, je příslušný i k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení včetně úkonů před zahájením trestního řízení a k zastupování obžaloby v řízení před soudem též ve věcech dalších trestných činů, ohledně nichž je konáno společné řízení, nebude-li věc vyloučena ze společného řízení.

(5) Úřad pro potírání korupce může v odůvodněných případech s předchozím souhlasem nejvyššího státního zástupce rozhodnout, že k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení ve věcech trestných činů, ve kterých je činný, nebo v řízení před soudem je příslušné nižší státní zastupitelství, které by jinak bylo příslušné.

(6) Příslušnost Úřadu pro potírání korupce není dána v řízení o mimořádných opravných prostředcích.

§ 38

(1) Dohled nad činností Úřadu pro potírání korupce vykonává nejvyšší státní zástupce nebo z jeho pověření jiný státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství. V rámci dohledu nelze dát vedoucímu Úřadu ani jinému státnímu zástupci činnému u Úřadu pro potírání korupce negativní pokyn.

(2) Vedoucí Úřadu vykonává nad činností státních zástupců činných u Úřadu pro potírání korupce řídicí a kontrolní oprávnění. Při výkonu řídicích a kontrolních oprávnění nesmí dát vedoucí Úřadu státnímu zástupci činnému u Úřadu pro potírání korupce negativní pokyn.

(3) Na výkon dohledu a řídicích a kontrolních oprávnění se užití § 25 až 33 obdobně.

§ 39

(1) Nejvyšší státní zástupce dočasně přiděluje státní zástupce k Úřadu pro potírání korupce po projednání s Poradním sborem a s jejich souhlasem. Státní zástupci se dočasně přidělují k Úřadu pro potírání korupce na dobu sedmi let, a to i opakovaně.

(2) Po dobu dočasného přidělení k Úřadu pro potírání korupce se státnímu zástupci zachovává funkce státního zástupce u státního zastupitelství, k němuž byl původně přidělen ministrem spravedlnosti na základě jeho předchozího souhlasu. Práva a povinnosti vyplývající z pracovního vztahu u státního zástupce dočasně přiděleného k Úřadu pro potírání korupce vykonává Nejvyšší státní zastupitelství.

(3) Vedoucí Úřadu a státní zástupci přidělení k Úřadu pro potírání korupce nesmějí být po dobu dočasného přidělení k Úřadu pro potírání korupce přeloženi nebo dočasně přiděleni k jinému státnímu zastupitelství, nesmějí být dočasně přiděleni k ministerstvu, Justiční akademii, k jinému orgánu nebo organizaci na území nebo mimo území České republiky nebo do mírové nebo záchranné operace nebo k humanitární pomoci mimo území České republiky.

Hlava VI

Právní prostředky zajišťující činnost státního zastupitelství

§ 40

Zapůjčování spisů a dokumentů a povinnost součinnosti

(1) Ministerstva a jiné orgány veřejné moci, orgány územní samosprávy, jakož i orgány profesní a zájmové samosprávy jsou povinny státnímu zastupitelství při výkonu jeho působnosti v konkrétní věci bez průtahů zapůjčovat na nezbytnou dobu spisy a dokumenty. Státní zástupci mají právo v mezích výkonu působnosti státního zastupitelství do zapůjčených spisů a dokumentů nahlížet a pořizovat z nich opisy, výpisy a kopie. Nevyžádá-li si státní zastupitelství výslovně originály spisů nebo dokumentů, zapůjčují se jejich kopie.

(2) Ministerstva a jiné orgány veřejné moci, orgány územní samosprávy, jakož i orgány profesní a zájmové samosprávy jsou povinny bez průtahů vyhovět žádostem státního zastupitelství činěným v mezích jeho působnosti a podávat mu potřebná vysvětlení. Peněžité plnění za vyřízení žádosti přísluší, jen pokud to stanoví jiný právní předpis.

(3) Pro účely výkonu oprávnění podat soudu návrh na zahájení řízení nebo žalobu podle jiného právního předpisu jsou státní zastupitelství a nejvyšší státní zástupce oprávněni

- a) provádět potřebná zjištění u správních úřadů, orgánů územní samosprávy, jakož i orgánů profesní a zájmové samosprávy, a to i nad rámec oprávnění vyplývajících z odstavců 1 a 2, zejména mohou vstoupit po předchozím vyrozumění do sídla příslušného úřadu nebo orgánu nebo do jiných objektů, kde je to s ohledem na povahu zjišťovaných skutečností potřebné, požadovat na místě předložení spisů nebo podání vysvětlení nebo vyjádření,
- b) dát podnět k provedení kontroly kontrolnímu orgánu, který je příslušný vykonávat kontrolu v oblasti, již se oprávnění státního zastupitelství podat návrh na zahájení řízení nebo žalobu týká, nebo

c) dát podnět k provedení kontroly Nejvyššímu kontrolnímu úřadu.

(4) Povinnosti podle odstavců 1 a 2 a podle odstavce 3 písm. a) se vztahují i na právnické osoby; na fyzické osoby se vztahují v rozsahu, ve kterém je jim jiným právním předpisem svěřen výkon státní správy nebo ve kterém vykonávají podnikatelskou činnost.

(5) Soudy jsou povinny umožnit státnímu zastupitelství při výkonu jeho působnosti nahlížet do soudních spisů a pořizovat si z nich opisy, výpisy a kopie. Pokud státní zastupitelství při výkonu své působnosti požádá soud o zapůjčení spisu, soud může jeho žádost odmítnout, jen pokud tomu brání závažné důvody.

(6) Ustanoveními odstavců 1 až 5 nejsou dotčeny povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů o ochraně utajovaných informací, ochrana obchodního tajemství ani ochrana zákonem uložené nebo uznané povinnosti mlčenlivosti. Za zákonem uznanou povinnost mlčenlivosti se pro účely tohoto zákona nepovažuje taková povinnost, jejíž rozsah není vymezen zákonem, ale vyplývá z právního úkonu učiněného na základě zákona.

§ 41

(1) Pokud jiný právní předpis nestanoví jinak, je každý povinen dostavit se na výzvu ke státnímu zastupitelství a podat zde potřebné vysvětlení. O obsahu vysvětlení a o průběhu tohoto úkonu se sepíše záznam.

(2) Vysvětlení nelze požadovat o okolnostech týkajících se utajovaných informací chráněných jiným právním předpisem od toho, kdo je povinen je zachovat v tajnosti, nebo od toho, kdo by vysvětlením porušil jinou zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže byl těchto povinností zproštěn tím, kdo je k tomu podle jiného právního předpisu oprávněn.

(3) Vysvětlení může odepřít osoba, která by tím sebe nebo osobu blízkou vystavila nebezpečí postihu za přešůpek nebo za jiný správní delikt, postihu za kárné provinění nebo nebezpečí trestního stíhání. Státní zastupitelství je oprávněno důvodnost odepření přezkoumat, zda není v rozporu s účelem, pro který je vysvětlení požadováno.

(4) Kdo se dostaví na výzvu podle odstavce 1, má nárok na náhradu prokázaného ušlého výdělku a na náhradu výdajů za podmínek a ve výši stanovených jiným právním předpisem. Tuto náhradu poskytuje stát prostřednictvím státního zastupitelství, které výzvu vydalo. Nárok na náhradu nemá ten, kdo byl státním zastupitelstvím vyzván k podání vysvětlení v důsledku vlastního protiprávního jednání nebo výhradně v osobním zájmu.

(5) Nárok na náhradu uvedenou v odstavci 4 zaniká, pokud nebyl uplatněn ve lhůtě 3 dnů; o tom musí být osoba, již nárok na náhradu vznikl, poučena.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se nepoužijí, pokud se na postup státního zastupitelství při požadování vysvětlení vztahuje jiný právní předpis.

§ 42

(1) Tomu, kdo bez dostatečné omluvy nevyhoví výzvě státního zastupitelství podle § 41 odst. 1, může státní zastupitelství uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč, popřípadě může nařídít jeho předvedení. Pořádkovou pokutu je možno uložit i opakovaně.

(2) Proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížnost lze podat u státního zastupitelství, které pořádkovou pokutu uložilo, ve lhůtě 3 dnů od doručení rozhodnutí o uložení pokuty. Jestliže státní zastupitelství stížnosti samo nevyhoví, předloží ji bezodkladně k rozhodnutí nejbližší vyššímu státnímu zastupitelství nebo nejvyššímu státnímu zástupci, uložilo-li pořádkovou pokutu Nejvyšší státní zastupitelství.

(3) Na oznamování rozhodnutí o pořádkové pokutě, běh lhůt, určení náležitostí písemného vyhotovení takového rozhodnutí, rozhodování o stížnosti proti němu a na předvedení osoby se jinak užijí přiměřeně ustanovení trestního řádu.

(4) Pravomocné rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty je vykonatelné uplynutím lhůty k plnění. Při správě placení této pokuty se postupuje podle daňového řádu.

§ 43

(1) Je-li k objasnění okolností důležité pro postup státního zastupitelství při výkonu působnosti podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu potřeba odborných znalostí, státní zastupitelství může vyžádat odborné vyjádření znalce nebo fyzické nebo právnické osoby, která má potřebné odborné předpoklady.

(2) Nepostačuje-li vyžádání odborného vyjádření podle odstavce 1, může státní zastupitelství přibrat znalce.

(3) Je-li třeba přetlumočit obsah písemnosti nebo vysvětlení, státní zastupitelství může přibrat tlumočníka.

(4) Na postup při podávání odborného vyjádření, výběru znalce a tlumočníka, na důvody jejich vyloučení a poskytování odměny za znalecký posudek nebo úkon tlumočníka se přiměřeně užije trestní řád.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se nepoužijí, pokud státní zastupitelství postupuje při vyžadování odborných vyjádření a přibírání znalců a tlumočnicků podle jiného právního předpisu.

§ 44

Přijímání a vyřizování podání

(1) Podání se posuzuje podle svého obsahu.

(2) Podání lze učinit písemně nebo ústně do protokolu. Písemné podání se činí v listinné podobě nebo v elektronické podobě prostřednictvím veřejné datové sítě, na technickém nosiči dat, telegraficky nebo telefaxem. Podání v elektronické podobě činěné prostřednictvím veřejné datové sítě se činí do datové schránky nebo elektronickou poštou elektronicky podepsané podle jiného právního předpisu.

(3) Z podání musí být patrné, kdo jej podává, které věci se týká, čeho a z jakých důvodů se podatel po státním zastupitelství domáhá. Nemá-li podání některou z uvedených náležitostí a není-li ani po upozornění ve stanovené lhůtě podatelem doplněno, státní zastupitelství jej přešetří jen tehdy, pokud obsahuje dostatečné údaje pro to, aby jeho obsah bylo možno prověřit, jinak jej bez opatření založí.

(4) Není-li vyřízení podání v působnosti státního zastupitelství, jemuž bylo učiněno, a je-li z podání zřejmé, že k jeho vyřízení je příslušný jiný orgán veřejné moci, státní zastupitelství neprodleně podání zašle podateli a vyrozumí jej o tom, kdo je příslušný k vyřízení podání. Jestliže z obsahu podání příslušnost nevyplývá a jeho obsah zjevně nesouvisí s činností státního zastupitelství, státní zastupitelství o tom podatele vyrozumí a podání založí.

(5) Obsahuje-li podání potřebné náležitosti a jeho vyřízení je v působnosti státního zastupitelství, jemuž bylo učiněno, státní zastupitelství jeho důvodnost přezkoumá. Zjistí-li porušení zákona nebo jiného právního předpisu, přijme v rámci své působnosti příslušná opatření ke zjednání nápravy, jinak, nepřijme-li jiné opatření, podání pro nedůvodnost založí a podatele o tomto vyrozumí.

(6) Státní zastupitelství je povinno o způsobu vyřízení podání podatele vyrozumět nejpozději do 2 měsíců od doručení nebo postoupení podání. Tuto lhůtu může vedoucí státní zástupce prodloužit z důležitých důvodů, zejména pokud v jejím průběhu nelze získat podklady potřebné pro vyřízení podání; o prodloužení lhůty je třeba podatele písemně vyrozumět.

(7) Ustanovení odstavců 3 až 6 se nevztahují na podněty k výkonu dohledu, na stížnosti na chování nebo na průtahy a na podání činěná státnímu zastupitelství podle jiného právního předpisu.

§ 45

Stížnost na chování nebo na průtahy

(1) Každý je oprávněn podat stížnost na chování nebo na průtahy.

(2) K vyřízení stížnosti na chování nebo na průtahy je příslušný vedoucí státní zástupce, který je nadřízen státnímu zástupci, proti němuž stížnost směřuje; stížnost proti státnímu zástupci činnému u Úřadu vyřizuje vedoucí Úřadu. Vedoucí státní zástupce je též příslušný k vyřízení stížnosti na chování nebo na průtahy směřující proti právnímu čekateli, asistentovi státního zástupce, vyššímu úředníkovi státního zastupitelství nebo zaměstnanci zařazenému k výkonu práce na státním zastupitelství, v jehož čele stojí. K vyřízení stížnosti na chování nebo na průtahy směřující proti krajskému státnímu zástupci nebo vedoucímu Úřadu je příslušný nejvyšší státní zástupce; k vyřízení stížnosti na chování nebo průtahy směřující proti okresnímu státnímu zástupci je příslušný krajský státní zástupce nadřízený okresnímu státnímu zástupci. K vyřízení stížnosti na chování nebo na průtahy směřující proti nejvyššímu státnímu zástupci je příslušný ministr spravedlnosti.

(3) Stížnost na chování nebo na průtahy se podává u toho, kdo je příslušný k jejímu vyřízení.

(4) Ten, kdo je příslušný k vyřízení stížnosti na chování nebo na průtahy, je povinen prošetřit skutečnosti ve stížnosti uvedené; vyžaduje-li to řádné prošetření stížnosti, vyslechne stěžovatele, osoby, proti nimž stížnost směřuje, popřípadě požádá o vyjádření další osoby, které mohou přispět k objasnění věci. Pokud byla stížnost na chování nebo na průtahy shledána důvodnou nebo částečně důvodnou, sdělí stěžovateli v rámci vyrozumění o vyřízení stížnosti, jaká opatření byla přijata pro odstranění zjištěných závad.

(5) Je-li obsahem stížnosti stížnost na chování, je třeba ji přešetřit ve lhůtě 2 měsíců, kterou lze překročit jen výjimečně za stejných podmínek jako u jiných podání, nejvýše však o 2 měsíce. Je-li obsahem stížnosti stížnost na průtahy v řízení, je třeba ji přešetřit ve lhůtě 1 měsíce, kterou lze překročit jen výjimečně za stejných podmínek jako u jiných podání, nejvýše však o 1 měsíc.

(6) Není-li stěžovatel spokojen se způsobem vyřízení stížnosti na chování nebo průtahy, může požádat o přezkoumání jejího vyřízení vedoucího státního zástupce nejbližší vyššího státního zastupitelství, v případě stížnosti na chování nebo průtahy vyřizované vedoucím Úřadu pak nejvyššího státního zástupce a v případě stížnosti na chování nebo průtahy vyřizované nejvyšším státním zástupcem ministra spravedlnosti. Při přezkoumávání vyřízení stížnosti se postupuje přiměřeně podle odstavce 4. Rozhodnutí po přezkoumání vyřízení v téže věci je konečné a věc již nelze znovu přezkoumávat.

(7) Žádost o přezkoumání vyřízení stížnosti, jejímž obsahem je stížnost na chování, je třeba vyřídit ve lhůtě 2 měsíců a žádost o přezkoumání vyřízení stížnosti, jejímž obsahem je

stížnost na průtahy v řízení, do 1 měsíce. Tyto lhůty lze překročit jen výjimečně za stejných podmínek jako u jiných podání, nejvýše však o další 2 měsíce.

(8) Je-li v téže věci podána stejným stěžovatelem další stížnost na chování nebo na průtahy nebo další žádost o přezkoumání vyřízení stížnosti, aniž by obsahovala nové skutečnosti, bez dalšího šetření se založí a stěžovatel se již nevyrozumívá; na to je třeba stěžovatele v odpovědi na předchozí stížnost nebo při vyřízení žádosti o přezkoumání jejího vyřízení upozornit.

(9) Ustanovení odstavců 1 až 8 se nevztahují na podněty k výkonu dohledu, případy, kdy se stížnost týká výlučně správy státního zastupitelství, nebo na stížnosti podávané podle jiného právního předpisu.

Hlava VII

Zpracovávání informací státními zastupitelstvími

§ 46

Poskytování informací v soustavě státního zastupitelství

(1) Státní zastupitelství si vzájemně poskytují informace, které potřebují k plnění svých úkolů; důvod vyžádání informace se v žádosti o poskytnutí informace vždy uvede. Informací se pro tyto účely rozumí údaje o postupu státního zastupitelství při výkonu jeho působnosti v určité věci nebo v určitých věcech a údaje, které v této souvislosti státní zastupitelství zjistilo. S právem vyžadovat informace není spojeno právo jakkoli nepřipustně zasahovat do postupu ve věci, v níž se informace vyžadují, nejde-li současně o výkon dohledu nebo výkon oprávnění nejvyššího státního zástupce podle tohoto zákona.

(2) V trestním řízení se informace podle odstavce 1 po nezbytně nutnou dobu výjimečně neposkytne, jestliže to vyžaduje povaha a závažnost věci a nezbytnost nepřístupňovat informace o postupu v takové věci dalším osobám. O dočasném neposkytnutí informace sepíše státní zastupitelství, jež by informaci mělo poskytnout, záznam, který založí do spisu. Po nezbytně nutnou dobu se takové informace nezařazují ani do rejstříků a evidenčních pomůcek státního zastupitelství.

(3) Nejvyšší státní zastupitelství je při výkonu své působnosti oprávněno vyžádat si od kteréhokoli státního zastupitelství zvláštní zprávu.

(4) Krajské státní zastupitelství si může zvláštní zprávu vyžádat i samostatně; o vyžádání zvláštní zprávy informuje Nejvyšší státní zastupitelství. Oprávnění krajských státních zastupitelství vůči okresním státním zastupitelstvím při výkonu dohledu tím nejsou dotčena.

(5) Nejvyšší státní zastupitelství při zajišťování výkonu oprávnění a povinností nejvyššího státního zástupce může provádět potřebná zjištění u kteréhokoli nižšího státního zastupitelství, které je povinno mu na jeho žádost poskytnout požadovanou součinnost. Přitom může zejména požadovat předložení spisů vedených u nižších státních zastupitelství, nahlížet do nich, pořizovat z nich opisy a výpisy a vyžadovat informace a nezbytná vysvětlení. Nejvyšší státní zastupitelství není oprávněno zasahovat do způsobu vyřizování věci, která nebyla pravomocně skončena, nestanoví-li tento zákon nebo jiný právní předpis jinak. Zjištění může být prováděno též ve věcech týkajících se jednotného výkonu spisové služby státního zastupitelství. Pokud se zjištění přímo nezúčastnil vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce příslušného státního zastupitelství, Nejvyšší státní zastupitelství výsledky zjištění příslušnému vedoucímu státnímu zástupci oznámí.

§ 47

Předávání osobních údajů státním zastupitelstvím

K předání osobních údajů do ciziny podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu nebo podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, se nevyžaduje povolení Úřadu pro ochranu osobních údajů podle zákona o ochraně osobních údajů.

§ 48

Centrální evidence stíhaných osob

(1) Nejvyšší státní zastupitelství vede centrální evidenci stíhaných osob, která obsahuje osobní údaje vztahující se k osobám, proti kterým se trestní řízení vede, k poškozeným, popřípadě k dalším osobám na trestním řízení zúčastněným a dále údaje k trestným činům, které byly nebo měly být spáchány, a údaje s tím bezprostředně související.

(2) Centrální evidence stíhaných osob není veřejně přístupná. Přístup do centrální evidence stíhaných osob mají pouze státní zastupitelství, soudy, ostatní orgány činné v trestním řízení a Probační a mediační služba, a to pro účely trestního řízení. Pro účely plnění úkolů v Eurojustu má přístup do centrální evidence stíhaných osob také národní člen Eurojustu. Pro účely plnění úkolů podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních lze údaje z centrální evidence stíhaných osob v nezbytném rozsahu poskytnout na vyžádání též ministerstvu.

(3) Osobní údaje vedené v centrální evidenci stíhaných osob se zlikvidují

- a) po uplynutí 3 let od právní moci usnesení o odložení nebo odevzdání věci, jde-li o osobní údaje osob vedené v řízení, ve kterých nebylo zahájeno trestní stíhání nebo usnesení o zahájení trestního stíhání bylo zrušeno a věc byla odložena nebo odevzdána, nebo
- b) po uplynutí skartační lhůty podle jiného právního předpisu v ostatních případech.

CELEX: 32009D0426

§ 49

Poskytování údajů ze základního registru obyvatel a z agendových informačních systémů

(1) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů ze základního registru obyvatel tyto referenční údaje:

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) adresa místa pobytu a adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti,
- d) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- e) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(2) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z informačního systému evidence obyvatel tyto údaje o státních občanech České republiky a bývalých státních občanech, kteří pozbyli státní občanství České republiky:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) pohlaví,
- d) místo a okres narození; u občana, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se občan narodil,
- e) rodné číslo,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- g) adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu, popřípadě adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle jiného právního předpisu,
- h) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místě trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,
- i) zákaz pobytu, místo zákazu pobytu a doba jeho trvání,
- j) omezení ve svéprávnosti, jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo opatrovníka; nebylo-li opatrovníkovi rodné číslo přiděleno, datum, místo a okres narození; je-li opatrovníkem ustanoven orgán místní správy, název a adresa sídla,
- k) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce; v případě, že jeden z rodičů nebo jiný zákonný zástupce nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození; je-li jiným zákonným zástupcem dítěte právnická osoba, název a adresa sídla,
- l) rodinný stav, datum, místo a okres uzavření manželství, došlo-li k uzavření manželství mimo území České republiky, místo a stát, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení manželství za neplatné, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o určení, zda tu manželství je či není, datum zániku manželství smrtí jednoho z manželů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z manželů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který manžel prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o rozvodu manželství,
- m) datum a místo vzniku registrovaného partnerství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neplatnosti registrovaného partnerství nebo o určení, zda tu registrované partnerství je či není, datum zániku registrovaného partnerství smrtí jednoho z registrovaných partnerů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z registrovaných partnerů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který registrovaný partner prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení registrovaného partnerství,
- n) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo manžela nebo registrovaného partnera; je-li manželem nebo registrovaným partnerem osoba, která nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení manžela nebo registrovaného partnera a datum jeho narození,
- o) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo dítěte; je-li dítě cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení dítěte a datum jeho narození,

- p) o osvojení údaje v rozsahu
1. stupeň osvojení,
 2. původní a nové jméno, popřípadě jména, příjmení osvojení,
 3. původní a nové rodné číslo osvojení,
 4. datum, místo a okres narození,
 5. rodná čísla osvojitelů; v případě, že osvojiteli nebylo přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození osvojitelé,
 6. rodná čísla otce a matky; pokud jim nebylo přiděleno, jejich jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,
 7. datum nabytí právní moci rozhodnutí o osvojení nebo rozhodnutí o zrušení osvojení,
- q) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,
- r) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, poskytnete se datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,
- s) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který občan nepřežil,
- t) záznam o poskytnutí údajů.

(3) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z informačního systému evidence obyvatel tyto údaje o cizincích, kteří jsou obyvateli:

- a) jméno, popřípadě jména,
- b) příjmení,
- c) rodné číslo; pokud nebylo přiděleno, datum narození.

(4) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z registru rodných čísel tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) rodné číslo,
- c) v případě změny rodného čísla původní rodné číslo,
- d) den, měsíc a rok narození,
- e) místo a okres narození; u fyzické osoby narozené v cizině stát, na jehož území se narodila.

(5) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z informačního systému evidence občanských průkazů tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) rodné číslo,
- c) místo a okres narození, v případě narození v cizině místo a stát,
- d) číslo, popřípadě série občanského průkazu,

- e) datum vydání a datum převzetí občanského průkazu,
- f) označení úřadu, který občanský průkaz vydal,
- g) datum skončení platnosti občanského průkazu,
- h) čísla, popřípadě série ztracených, odcizených, zničených nebo neplatných občanských průkazů a datum ohlášení ztráty, odcizení, nebo zničení občanského průkazu,
- i) čísla vydaných potvrzení o občanském průkazu, doba jejich platnosti a označení úřadu, který je vydal.

(6) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z informačního systému evidence cestovních dokladů tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo,
- b) místo a okres narození, v případě narození v cizině stát narození,
- c) číslo a druh vydaného cestovního dokladu,
- d) datum vydání cestovního dokladu,
- e) datum převzetí cestovního dokladu,
- f) datum skončení platnosti cestovního dokladu,
- g) označení orgánu, který cestovní doklad vydal,
- h) o ztracených, odcizených nebo neplatných cestovních dokladech číslo, druh, datum vydání a datum skončení platnosti ztraceného, odcizeného nebo neplatného cestovního dokladu a datum a místo ohlášení jeho ztráty nebo odcizení.

(7) Státní zastupitelství využívá pro výkon působnosti podle tohoto zákona a jiných právních předpisů z informačního systému cizinců tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) pohlaví,
- d) místo a stát, kde se cizinec narodil; v případě, že se cizinec narodil na území České republiky, místo a okres narození,
- e) rodné číslo,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- g) druh a adresa místa pobytu,
- h) číslo a platnost oprávnění k pobytu,
- i) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu,
- j) zákaz pobytu, místo zákazu pobytu a doba jeho trvání,
- k) omezení ve svéprávnosti,
- l) správní vyhoštění a dobu, po kterou není umožněn vstup na území České republiky,
- m) rodinný stav, datum a místo uzavření manželství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení manželství za neplatné, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o určení, zda tu manželství je či není, datum zániku manželství smrtí jednoho z manželů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z manželů

- za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který manžel prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o rozvodu manželství,
- n) datum a místo vzniku registrovaného partnerství, datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o neplatnosti registrovaného partnerství nebo o určení, zda tu registrované partnerství je či není, datum zániku registrovaného partnerství smrtí jednoho z registrovaných partnerů, nebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení jednoho z registrovaných partnerů za mrtvého a den, který byl v pravomocném rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který registrovaný partner prohlášený za mrtvého nepřežil, anebo datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zrušení registrovaného partnerství,
 - o) jméno, popřípadě jména, příjmení manžela nebo registrovaného partnera a jeho rodné číslo; je-li manžel nebo registrovaný partner cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,
 - p) jméno, popřípadě jména, příjmení dítěte, pokud je cizincem, a jeho rodné číslo; v případě, že dítěti nebylo rodné číslo přiděleno, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,
 - q) jméno, popřípadě jména, příjmení otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce, pokud jsou cizinci, a jejich rodné číslo; v případě, že jeden z rodičů nebo jiný zákonný zástupce nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,
 - r) o osvojení, pokud je cizincem,
 - 1. stupeň osvojení,
 - 2. původní a nové jméno, popřípadě jména, příjmení osvojence,
 - 3. původní a nové rodné číslo osvojence,
 - 4. datum a místo narození,
 - 5. rodná čísla osvojitelů; v případě, že osvojiteli nebylo přiděleno rodné číslo, údaje o jménu, popřípadě jménech, příjmení a datu narození osvojitelů,
 - 6. rodná čísla otce a matky; pokud jim nebylo přiděleno, údaje o jejich jménu, popřípadě jménech, příjmení a datu narození; tyto údaje se neposkytují, pokud se jedná o osvojence narozeného ženě s trvalým pobytem v České republice, která jej porodila a písemně požádala o utajení své osoby v souvislosti s porodem,
 - 7. datum nabytí právní moci rozhodnutí o osvojení nebo rozhodnutí o zrušení osvojení,
 - s) vyhoštění a doba, po kterou není umožněn vstup na území České republiky,
 - t) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného uveden jako den, kdy nastaly účinky prohlášení nezvěstnosti, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za nezvěstného,
 - u) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,
 - v) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který cizinec prohlášený za mrtvého nepřežil,
 - w) jméno, popřípadě jména, příjmení

1. zletilého nezaopatřeného dítěte cizince s povolením k pobytu na území České republiky,
2. nezletilého cizince, který byl cizinci s povolením k pobytu na území České republiky nebo jeho manželou rozhodnutím příslušného orgánu svěřen do náhradní rodinné péče, nebo který byl cizincem s povolením k pobytu na území České republiky nebo jeho manželem osvojen anebo jehož poručníkem nebo manželem jeho poručníka je cizinec s povolením k pobytu na území České republiky,
3. osamělého cizince staršího 65 let nebo bez ohledu na věk cizince, který se o sebe nedokáže ze zdravotních důvodů sám postarat, jde-li o sloučení rodiny s rodičem nebo dítětem s povolením k pobytu na území České republiky,
4. cizince, který je nezaopatřeným přímým příbuzným ve vzestupné nebo sestupné linii nebo takovým příbuzným manžela občana Evropské unie,
5. rodiče nezletilého cizince, kterému byl udělen azyl podle jiného právního předpisu, a jeho rodné číslo; jde-li o cizince, kteří nemají přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození.

(8) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z informačního systému evidence obyvatel, informačního systému evidence občanských průkazů, informačního systému evidence cestovních dokladů nebo z informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav. Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu. Údaje se poskytují v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup.

Poskytování informací ministerstvu a jiným orgánům veřejné moci

§ 50

(1) Ministr spravedlnosti může požádat státní zastupitelství o informaci o stavu řízení ve věci, v níž je státní zastupitelství činné, pokud je taková informace potřebná k plnění úkolů ministerstva nebo pokud takovou informaci potřebuje jako člen vlády.

(2) Ministerstvo může prostřednictvím příslušného vedoucího státního zástupce požádat kterékoli státní zastupitelství o zpracování podkladů nezbytných k projednání nároků na náhradu škody uplatňovaných z důvodu odpovědnosti státu za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci podle jiného právního předpisu. V mezích posuzování uvedených nároků mají pověření zaměstnanci ministerstva právo seznamovat se s obsahem spisů a evidenčních pomůcek vedených u státních zastupitelství, jakož i právo z nich požadovat opisy a výpisy.

§ 51

Státní zastupitelství poskytují informace jiným orgánům veřejné moci, pokud je potřebují k výkonu své působnosti. Nevyplývá-li rozsah, v jakém se informace poskytnou, z právního předpisu, stanoví je státní zastupitelství s přihlédnutím k požadovanému účelu a ochraně údajů, kterou je povinno zajistit v zájmu splnění účelu řízení, které vede.

§ 52

(1) Státní zastupitelství prostřednictvím nejvyššího státního zástupce poskytují informace v nezbytném rozsahu předsedovi vlády, je-li zjevné, že je nebo může být závažným způsobem dotčen důležitý zájem obrany, bezpečnosti, mimořádně závažný zájem ekonomický nebo zahraniční nebo jiný obdobný zájem České republiky; za tím účelem může nejvyšší státní zástupce požadovat informace u kteréhokoli nižšího státního zastupitelství.

(2) Státní zastupitelství zpravidla prostřednictvím nejvyššího státního zástupce nebo ministra spravedlnosti poskytují v nezbytném rozsahu informace Parlamentu, a to výborům Poslanecké sněmovny nebo Senátu a vyšetřovací komisi Poslanecké sněmovny, v rozsahu a způsobem stanovenými jinými právními předpisy; povinnost mlčenlivosti podle tohoto zákona tím není dotčena.

§ 53

Poskytování utajovaných informací státními zastupitelstvími

Státní zastupitelství mohou při plnění svých úkolů v rámci působnosti stanovené zákonem poskytovat do ciziny utajované informace i bez souhlasu Národního bezpečnostního úřadu. Poskytování utajovaných informací se neuskutečňuje prostřednictvím Ústředního registru utajovaných informací podle zákona upravujícího ochranu utajovaných informací.

§ 54

Zapůjčování spisů státního zastupitelství

(1) Trestní spisy nebo jiné než trestní spisy se se souhlasem vedoucího státního zástupce výjimečně zapůjčí jinému orgánu veřejné moci, potřebuje-li je k plnění svých úkolů v trestním nebo v jiném než trestním řízení. Nejsou-li tyto spisy ještě vyřízeny, lze je zapůjčit jen na nezbytně nutnou dobu.

(2) Se souhlasem vedoucího státního zástupce lze spisy zapůjčit i k vědeckým a výzkumným účelům, pro účely studia vyšších soudních úředníků a vyšších úředníků státního zastupitelství, odborné přípravy justičních a právních čekatelů, asistentů soudců a asistentů státních zástupců, popřípadě probačních úředníků a asistentů probačních úředníků, a odborné praxe studentů vysokých škol.

(3) Při zapůjčování spisů je nutné učinit takové opatření, aby byla zachována tajnost utajovaných informací chráněných jiným právním předpisem a údajů, na které se vztahuje státem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti.

§ 55

Nahlížení do osobního spisu

(1) Do spisu, který se vede o pracovním vztahu státního zástupce (dále jen „osobní spis“), mohou nahlížet jen vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce.

(2) Osobní spis může být zapůjčen ministerstvu jen k plnění jeho úkolů jako ústředního orgánu správy státního zastupitelství nebo Národnímu bezpečnostnímu úřadu pro účely řízení o bezpečnostní prověrce.

(3) Státní zástupce je oprávněn kdykoli nahlížet do osobního spisu vedeného o jeho pracovním vztahu, činit si z něho výpisky a poznámky a pořizovat si na své náklady kopie osobního spisu nebo jeho části.

Hlava VIII

Správa státního zastupitelství

§ 56

Úkoly správy státního zastupitelství

(1) Úkolem správy státního zastupitelství je vytvářet státnímu zastupitelství a státním zástupcům podmínky k řádnému výkonu jejich působnosti, zejména po stránce personální, organizační, hospodářské, finanční a výchovně vzdělávací, a dohlížet způsobem a v mezích tímto zákonem stanovených na řádné plnění úkolů státnímu zastupitelství svěřených.

(2) Výkon správy státního zastupitelství nesmí zasahovat do nezávislého a nestranného výkonu působnosti státního zastupitelství vykonávané státními zástupci.

§ 57

Orgány správy státního zastupitelství

(1) Ústředním orgánem správy státního zastupitelství je ministerstvo.

(2) Orgány správy státního zastupitelství jsou vedoucí státní zástupci a jejich náměstci.

(3) Správu státního zastupitelství ve věcech majetku státu a státního rozpočtu vykonává ministerstvo vždy prostřednictvím příslušných vedoucích státních zástupců.

§ 58

Obecné ustanovení o výkonu správy státního zastupitelství

(1) Správu Nejvyššího státního zastupitelství vykonává ministerstvo prostřednictvím nejvyššího státního zástupce.

(2) Správu krajských a okresních státních zastupitelství vykonává ministerstvo přímo nebo prostřednictvím příslušných vedoucích státních zástupců; správu okresních státních zastupitelství může vykonávat též prostřednictvím krajských státních zástupců.

(3) Při výkonu kontrolní činnosti ministerstvo a další orgány správy státního zastupitelství postupují podle zákona upravujícího kontrolu.

(4) Vedoucí státní zástupci vykonávají správu státního zastupitelství v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(5) Náměstci vedoucích státních zástupců a vedoucí poboček státních zastupitelství vykonávají správu státního zastupitelství v rozsahu určeném příslušným vedoucím státním zástupcem; u okresních státních zastupitelství tento rozsah vedoucí státní zástupce stanoví po projednání s krajským státním zástupcem.

(6) Při zachování vlastní odpovědnosti mohou vedoucí státní zástupci pověřit jednotlivými úkoly správy státního zastupitelství jiného státního zástupce nebo jiného zaměstnance zařazeného k výkonu práce na státním zastupitelství, v jehož čele stojí.

(7) Při výkonu správy státního zastupitelství jsou vedoucí státní zástupci, jejich náměstci a pověřeni státní zástupci nadřizeni státním zástupcům a ostatním zaměstnancům zařazeným k výkonu práce na státním zastupitelství, v jehož čele stojí; krajské státní zástupci jsou při výkonu správy státního zastupitelství nadřizeni též okresním státním zástupcům. Vedoucí státní zástupci mohou při výkonu správy státního zastupitelství vydávat opatření, která jsou pro podřízené závazná.

Ředitelé správ Nejvyššího a krajských státních zastupitelství

(1) S výjimkou úkonů, ke kterým je podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů oprávněn pouze vedoucí státní zástupce, zajišťují provoz po stránce hospodářské, materiální a finanční a některé další činnosti související s výkonem správy Nejvyššího státního zastupitelství a krajských státních zastupitelství samostatně a s vlastní odpovědností ředitelé správy těchto státních zastupitelství; odpovědnost příslušného vedoucího státního zástupce jako orgánu správy státního zastupitelství tím není dotčena. Vedoucí státní zástupce si může vyhradit věci, které rozhoduje přímo. Nerozhodne-li vedoucí státní zástupce jinak, vyřizují ředitelé správy personální věci zaměstnanců zařazených k výkonu práce na těchto státních zastupitelství s výjimkou personálních věcí státních zástupců.

(2) Ředitelé správ krajských státních zastupitelství plní úkoly podle odstavce 1 též u okresních státních zastupitelství v jejich obvodu.

(3) Ředitele správy státního zastupitelství jmenuje a odvolává příslušný vedoucí státní zástupce. Funkce ředitele správy státního zastupitelství je vykonávána v pracovním poměru.

Výkon správy státního zastupitelství a působnost jejích orgánů

Ministerstvo vykonává správu státního zastupitelství tím, že

- a) zajišťuje chod státních zastupitelství po stránce organizační, zejména na základě systemizace míst státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství (dále jen „plán systemizací“) stanoví jejich počty,
- b) zajišťuje způsobem stanoveným tímto zákonem chod státních zastupitelství po stránce personální, vede seznam státních zástupců, který se zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup,
- c) zajišťuje chod státních zastupitelství tím, že zabezpečuje financování jejich hospodaření a materiálního zabezpečení v rozsahu stanoveném jinými právními předpisy a provádí kontroly hospodaření,
- d) stanoví krajským státním zastupitelstvím v rámci schváleného rozpočtu kapitoly prostředky státního rozpočtu určené na hospodaření krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství v jeho obvodu minimálně v rozsahu členění závazných ukazatelů daných zákonem o státním rozpočtu,
- e) organizuje, řídí a kontroluje výkon správy státních zastupitelství prováděný vedoucími státními zástupci,
- f) vyřizuje stížnosti na chování nebo na průtahy na nejvyššího státního zástupce a přezkoumává vyřízení stížností na chování nebo na průtahy nejvyšším státním zástupcem,
- g) stanoví zásady výběru právních čekatelů a po stránce organizační a metodické řídí jejich přijímání do pracovního poměru,
- h) řídí a organizuje čekatelskou praxi, zejména rozhoduje o započtení doby jiné právnické činnosti do čekatelské praxe,
- i) organizuje a zajišťuje závěrečné zkoušky,

- j) organizuje a řídí odborné vzdělávání vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství,
- k) organizuje, metodicky řídí a kontroluje zabezpečení úkolů obranného a civilního nouzového plánování, ochrany utajovaných informací, bezpečnosti osob a majetku, požární ochrany a úkolů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (dále jen „úkoly krizového řízení“),
- l) usměrňuje a řídí využívání informačních technologií,
- m) plní další úkoly při výkonu správy státního zastupitelství vyplývající z právních předpisů.

§ 61

Nejvyšší státní zástupce vykonává správu Nejvyššího státního zastupitelství, včetně Úřadu pro potírání korupce, tím, že

- a) po projednání s Poradním sborem zajišťuje chod Nejvyššího státního zastupitelství po stránce personální a organizační, zejména tím, že se podílí prostřednictvím plánu systemizací na obsazování Nejvyššího státního zastupitelství státními zástupci, zajišťuje jeho řádné obsazení ostatními odbornými a dalšími zaměstnanci a vyřizuje personální věci státních zástupců,
- b) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u Nejvyššího státního zastupitelství a dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců zařazených k výkonu práce na tomto státním zastupitelství,
- c) vyřizuje stížnosti na chování nebo na průtahy a přezkoumává jejich vyřízení krajskými státními zástupci,
- d) dbá o odbornost státních zástupců, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na Nejvyšším státním zastupitelství a vytváří podmínky pro její zvyšování,
- e) zajišťuje poskytování informací Nejvyšším státním zastupitelstvím podle jiného právního předpisu,
- f) zajišťuje bezpečnost Nejvyššího státního zastupitelství a úkoly krizového řízení,
- g) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo jiné právní předpisy.

§ 62

(1) Nejvyšší státní zástupce stanoví plán systemizací, a to po projednání s Poradním sborem, a pokud jde o obvody krajských státních zastupitelství, též po projednání s příslušnými krajskými státními zástupci.

(2) Plán systemizací se stanoví na základě celkového objemu potřebných mzdových prostředků a celkového počtu tabulkových míst stanovených na každý kalendářní rok ministerstvem po projednání s nejvyšším státním zástupcem. V plánu systemizací se provede specifikace struktury profesní skladby pro Nejvyšší státní zastupitelství a pro krajská státní zastupitelství; počty státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců pro krajské státní zastupitelství zahrnují i počty státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců všech okresních státních zastupitelství v obvodu jeho působnosti.

§ 63

(1) Nejvyšší státní zástupce prostřednictvím pokynů obecné povahy

- a) sjednocuje a kontroluje výkon spisové služby státních zastupitelství,
- b) po projednání s Poradním sborem vydává vzorový organizační řád, zásady rozdělení specializací státních zástupců a vzorový pracovní řád.

(2) K výkonu oprávnění podle odstavce 1 písm. a) může nejvyšší státní zástupce nařídit Nejvyššímu státnímu zastupitelství provedení kontroly výkonu spisové služby u kteréhokoli nižšího státního zastupitelství; ustanovení § 46 odst. 5 o provádění zjištění u nižších státních zastupitelství se užije přiměřeně. O provedení kontroly výkonu spisové služby u některého okresního státního zastupitelství může požádat též nejbližší vyšší krajské státní zastupitelství.

§ 64

(1) Krajský státní zástupce vykonává správu krajského státního zastupitelství a správu okresních státních zastupitelství v jeho obvodu při zachování vlastní odpovědnosti okresního státního zástupce tím, že

- a) po projednání s Poradním sborem zajišťuje jejich chod po stránce personální a organizační, zejména tím, že prostřednictvím své účasti na vypracování plánu systemizací a prostřednictvím plánu rozmístění státních zástupců, jakož i právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství předkládá návrhy na obsazení krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství státními zástupci, zajišťuje jejich řádné obsazení odbornými a dalšími zaměstnanci, vyřizuje personální věci státních zástupců krajského státního zastupitelství a v rozsahu jím stanoveném též personální věci státních zástupců okresních státních zastupitelství,
- b) prostředky státního rozpočtu stanovené správcem kapitoly státního rozpočtu, rozepisuje pro hospodaření krajského státního zastupitelství a pro hospodaření okresních státních zastupitelství minimálně v rozsahu členění závazných ukazatelů daných zákonem o státním rozpočtu nebo správcem kapitoly státního rozpočtu,
- c) pro účely rozpočtových opatření a vystavování limitů podle rozpočtových pravidel plní vůči okresním státním zastupitelstvím v jeho obvodu funkci správce kapitoly státního rozpočtu,
- d) v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem dbá na plynulost řízení u krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství, dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců zařazených k výkonu práce na těchto státních zastupitelství,
- e) vyřizuje stížnosti na chování nebo na průtahy a přezkoumává jejich vyřízení okresními státními zástupci,
- f) dbá o odbornost státních zástupců, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na krajském státním zastupitelství a okresních státních zastupitelstvích a vytváří podmínky pro její zvyšování,
- g) s přihlédnutím k vyjádření Justiční akademie zajišťuje výběr právních čekatelů a s vybranými uchazeči uzavírá pracovní smlouvu,
- h) řídí a kontroluje čekatelskou praxi v obvodu krajského státního zastupitelství a její výkon,

- i) kontroluje výkon spisové služby u krajského státního zastupitelství a okresních státních zastupitelství,
- j) zajišťuje poskytování informací krajským státním zastupitelstvím podle jiného právního předpisu,
- k) usměrňuje a kontroluje výkon správy okresních státních zastupitelství prováděný okresními státními zástupci,
- l) zajišťuje bezpečnost krajského státního zastupitelství a úkoly krizového řízení,
- m) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo jiné právní předpisy.

(2) Krajsští státní zástupci stanoví po projednání s příslušnými okresními státními zástupci plán rozmístění státních zástupců, jakož i právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců u krajských státních zastupitelství i okresních státních zastupitelství v obvodu působnosti krajského státního zastupitelství na základě plánu systemizací.

§ 65

Okresní státní zástupce v souladu s pokyny krajského zástupce vykonává správu okresního státního zastupitelství tím, že

- a) se podílí na zajištění jeho chodu po stránce personální a organizační, zejména navrhuje řádné obsazení okresního státního zastupitelství státními zástupci a ostatními zaměstnanci, vyjadřuje se k plánu rozmístění státních zástupců, jakož i právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na okresním státním zastupitelství a vyřizuje v rozsahu stanoveném krajským státním zástupcem personální věci státních zástupců a ostatních zaměstnanců zařazených k výkonu práce na okresním státním zastupitelství,
- b) dbá na plynulost řízení u okresního státního zastupitelství a dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců a dalších zaměstnanců zařazených k výkonu práce na tomto zastupitelství,
- c) se podílí na zabezpečování chodu okresního státního zastupitelství po stránce hospodářské, materiální a finanční,
- d) vyřizuje stížnosti na chování nebo na průtahy,
- e) kontroluje výkon spisové služby u okresního státního zastupitelství,
- f) dohlíží na čekatelskou praxi po dobu jejího výkonu u okresního státního zastupitelství,
- g) zajišťuje poskytování informací okresním státním zastupitelstvím podle jiného právního předpisu,
- h) plní další úkoly, stanoví-li tak tento zákon nebo jiné právní předpisy.

§ 66

(1) Zjistí-li příslušný orgán správy státního zastupitelství, že státní zástupce zaviněně porušil povinnosti státního zástupce nebo se dopustil zaviněného chování nebo jednání, jímž narušuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce nebo ohrožuje důvěru v nezávislý, nestranný, odborný a odpovědný postup státního zástupce, podá návrh na zahájení kárného řízení podle jiného právního předpisu; návrh na zahájení řízení podle jiného právního předpisu podá též, je-li státní zástupce podle jeho zjištění učiněných při výkonu správy nezpůsobilý k výkonu funkce.

(2) Podle odstavce 1 obdobně postupuje příslušný orgán správy státního zastupitelství, zjistí-li, že vedoucí státní zástupce nebo vedoucí Úřadu závažným způsobem porušil povinnosti vyplývající z výkonu funkce vedoucího státního zástupce nebo funkce vedoucího Úřadu.

(3) Pro účely postupu podle odstavců 1 nebo 2 je příslušný orgán správy státního zastupitelství oprávněn provádět nezbytné šetření.

§ 67

Postavení zájmových organizací státních zástupců

Orgány správy státního zastupitelství postupují při výkonu své působnosti v součinnosti se zájmovými organizacemi státních zástupců, s nimiž projednávají zejména

- a) návrhy zákonů a ostatních právních předpisů, které se podstatně dotýkají působnosti státního zastupitelství a způsobu jejího výkonu,
- b) zásadní opatření týkající se organizace státního zastupitelství, postavení státních zástupců a výkonu správy státního zastupitelství.

Hlava IX

Poradní sbor

§ 68

Působnost Poradního sboru

(1) Poradní sbor se podílí na zajišťování řádného chodu státního zastupitelství zejména tím, že v případech stanovených tímto zákonem projednává

- a) návrhy na jmenování vedoucích státních zástupců, jejich náměstků a vedoucího Úřadu, návrhy na jmenování státních zástupců, návrhy na přeložení státního zástupce bez jeho souhlasu nebo žádosti, jakož i návrhy na přeložení právního čekatele bez jeho souhlasu,
- b) návrhy pokynů obecné povahy nejvyššího státního zástupce, jimiž se vydává vzorový organizační řád státního zastupitelství, stanoví zásady rozdělení specializací státních zástupců, kritéria hodnocení profesního růstu státních zástupců a vydává vzorový pracovní řád,
- c) plány systemizací a plány rozmístění státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státním zastupitelství v obvodech krajských státních zastupitelství, a
- d) návrh kariérního řádu státního zastupitelství.

(2) Jestliže se Poradní sbor nevyjádří k návrhu na projednání do 30 dnů od jeho postoupení, platí, že byl návrh projednán a stanovisko Poradního sboru je kladné.

(3) Poradní sbor se může vyjadřovat k

- a) otázkám týkajícím se personálního obsazení soustavy státního zastupitelství,
- b) výsledkům posuzování profesního růstu státních zástupců, pokud státní zástupce nesouhlasí s hodnocením a jeho námitkám nebude vyhověno,
- c) obsahové náplni a provádění čekatelské praxe,

- d) obsahové náplni a formám odborného vzdělávání státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců, včetně podávání tematických návrhů pro plán výchovy, a
- e) návrhům právních předpisů týkajících se činnosti státního zastupitelství.

(4) Zvolení zástupci Poradního sboru se účastní v rozsahu stanoveném tímto zákonem výběrových řízení na jmenování okresních a krajských státních zástupců a státních zástupců. Poradní sbor je svým členem zastoupen ve zkušební komisi pro závěrečné zkoušky.

(5) Vyjádření nebo stanovisko Poradního sboru se může zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup; v případech uvedených v odstavci 3 písm. b) pouze se souhlasem státního zástupce, jehož profesní růst byl předmětem hodnocení.

Ustavení Poradního sboru a členství v něm

§ 69

(1) Poradní sbor má 11 členů. Členové a 5 náhradníků se volí z řad státních zástupců Nejvyššího státního zastupitelství, krajských státních zastupitelství a okresních státních zastupitelství v rovných, přímých a tajných volbách na dobu šesti let.

(2) Členství v Poradním sboru je neslučitelné s funkcí vedoucího státního zástupce a náměstka vedoucího státního zástupce, včetně vedoucího Úřadu.

(3) Týž státní zástupce nemůže být zvolen členem Poradního sboru ve dvou po sobě následujících funkčních obdobích.

(4) Výkon funkce člena Poradního sboru se považuje za výkon funkce státního zástupce.

(5) Členství v Poradním sboru zaniká dnem jmenování do funkce vedoucího státního zástupce, náměstka vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu, dnem zániku funkce státního zástupce nebo dnem dočasného zproštění výkonu funkce státního zástupce.

(6) Státní zástupce se může svého členství v Poradním sboru vzdát; v takovém případě jeho členství zaniká dnem, kdy bylo oznámení státního zástupce o tom, že se členství vzdává, doručeno Poradnímu sboru.

§ 70

(1) Právo volit členy Poradního sboru má každý státní zástupce. Volby členů a náhradníků Poradního sboru zajišťuje Nejvyšší státní zastupitelství v součinnosti s příslušnými vedoucími státními zástupci nejpozději 3 měsíce před skončením funkčního období Poradního sboru.

(2) Činnost Poradního sboru zajišťuje Nejvyšší státní zastupitelství.

(3) Způsob voleb Poradního sboru, pravidla nastupování náhradníků a jednání Poradního sboru upraví volební a jednací řád, který vydá ministerstvo vyhláškou.

Hlava X

Státní zástupci

§ 71

Výběr státních zástupců

(1) Státní zástupci jsou do funkce vybíráni na základě výsledků výběrového řízení, jehož součástí je i psychologicko-diagnostické vyšetření. Výběrové řízení vyhláší po projednání

s ministerstvem nejvyšší státní zástupce; má-li být státní zástupce přidělen k okresnímu nebo krajskému státnímu zastupitelství, vyhlašuje nejvyšší státní zástupce výběrové řízení na návrh příslušného krajského státního zástupce. Výběrové řízení provádí výběrová komise podle jednotných a předem stanovených kritérií.

(2) Po jednom členovi výběrové komise jmenuje ministr spravedlnosti a nejvyšší státní zástupce. Dva členy výběrové komise volí většinou hlasů všech svých členů Poradní sbor, a to popřípadě i pro více výběrových řízení konaných v rámci kalendářního roku. Tři členy výběrové komise jmenuje krajský státní zástupce, který navrhl konání výběrového řízení; má-li být státní zástupce přidělen k okresnímu státnímu zastupitelství, nejméně jeden člen musí být z tohoto okresního státního zastupitelství. Má-li být státní zástupce výjimečně přidělen k Nejvyššímu státnímu zastupitelství, jmenuje tyto tři členy nejvyšší státní zástupce.

(3) Není-li ve výběrovém řízení vybrán žádný vhodný uchazeč na jmenování do funkce státního zástupce anebo přihlásí-li se do výběrového řízení pouze jeden uchazeč nebo nepřihlásí-li se do výběrového řízení nikdo, výběrové řízení se vyhlásí znovu. Jestliže ani v opakovaném výběrovém řízení není vybrán vhodný uchazeč anebo se přihlásí jen jeden uchazeč nebo se nepřihlásí nikdo, státního zástupce jmenuje ministr spravedlnosti na základě návrhu nejvyššího státního zástupce. Takový návrh však musí být podán nejpozději do 3 měsíců od opakovaného výběrového řízení.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou postup při výběrovém řízení na funkci státního zástupce.

§ 72

Předpoklady vzniku funkce státního zástupce

(1) Státním zástupcem může být jmenován státní občan České republiky, který je plně svéprávný, bezúhonný, ke dni jmenování dosáhl věku nejméně 25 let, získal vysokoškolské vzdělání řádným ukončením studia magisterského studijního programu právo a právní věda - obor právo na vysoké škole v České republice, úspěšně složil závěrečnou zkoušku, jeho mravní vlastnosti dávají záruku, že bude funkci řádně zastávat, a souhlasí se svým jmenováním do funkce státního zástupce a s přidělením k určitému státnímu zastupitelství.

(2) Podmínku bezúhonnosti nespĺňuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen za trestný čin, jestliže se na něj podle jiného právního předpisu nebo rozhodnutí prezidenta republiky nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(3) Další předpoklady pro ustanovení státním zástupcem stanoví jiný právní předpis².

§ 73

Jmenování státního zástupce

(1) Funkce státního zástupce vzniká jmenováním.

(2) Státního zástupce jmenuje po provedeném výběrovém řízení na návrh nejvyššího státního zástupce po projednání s Poradním sborem ministr spravedlnosti na dobu časově neomezenou.

² Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Státní zástupce skládá do rukou ministra spravedlnosti tento slib: „Slibuji na svou čest a svědomí, že budu při ochraně veřejného zájmu postupovat vždy v souladu s Ústavou a zákony České republiky, jakož i mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, budu respektovat lidská práva, základní svobody a lidskou důstojnost a zachovávat mlčenlivost o věcech, které se dozvím v souvislosti s výkonem funkce státního zástupce, a to i po skončení výkonu této funkce. Při výkonu funkce státního zástupce i v soukromém životě budu chránit důstojnost svého povolání.“

(4) Odepření složení slibu nebo jeho složení s výhradou má za následek, že se na státního zástupce hledí, jako by nebyl jmenován.

§ 74

Přidělení k výkonu funkce k určitému státnímu zastupitelství

(1) Státního zástupce přidělí k výkonu funkce k určitému státnímu zastupitelství ministr spravedlnosti na základě jeho předchozího souhlasu. Dodatečné odvolání tohoto souhlasu má za následek zánik funkce, nelze-li státního zástupce s jeho souhlasem přidělit k jinému státnímu zastupitelství.

(2) Státního zástupce ministr spravedlnosti zpravidla přidělí k výkonu funkce u okresního státního zastupitelství; jestliže vykonával právní praxi v trvání zpravidla nejméně 5 let, lze ho výjimečně přidělit ke krajskému státnímu zastupitelství, a jestliže vykonával právní praxi v trvání zpravidla nejméně 8 let, lze ho výjimečně přidělit k Nejvyššímu státnímu zastupitelství.

§ 75

Dočasné přidělení

(1) Státní zástupce může být v zájmu řádného zajištění úkolů státního zastupitelství se svým souhlasem dočasně přidělen k výkonu funkce státního zástupce k jinému státnímu zastupitelství, popřípadě v zájmu využití jeho zkušeností může být se svým souhlasem dočasně přidělen k ministerstvu nebo k Justiční akademii. Státní zástupce může být takto přidělen nejdéle na dobu 4 let, nejde-li o případ uvedený v odstavci 2; tato doba může být prodlužována, a to i opakovaně.

(2) Státní zástupce může být se svým souhlasem dočasně přidělen k Úřadu pro potírání korupce za podmínek uvedených v § 39.

(3) Státní zástupce může být dále se svým souhlasem dočasně přidělen k jinému orgánu nebo organizaci nebo k jinému orgánu nebo organizaci se sídlem mimo území České republiky nebo k mírové nebo záchranné operaci nebo humanitární pomoci mimo území České republiky, a to na dobu nejvýše 4 let; tato doba může být prodlužována, a to i opakovaně.

(4) O dočasném přidělení k jinému státnímu zastupitelství rozhoduje po projednání s Poradním sborem vedoucí státní zástupce státního zastupitelství, které je ve vztahu k oběma příslušným státním zastupitelstvím nejbližší vyšší. V případě dočasného přidělení k Nejvyššímu státnímu zastupitelství včetně dočasného přidělení k Úřadu pro potírání korupce rozhoduje nejvyšší státní zástupce, a to po projednání s Poradním sborem. V ostatních případech rozhoduje o dočasném přidělení ministr spravedlnosti po projednání s nejvyšším státním zástupcem; v případě dočasného přidělení k Eurojustu tak ministr spravedlnosti činí na návrh nejvyššího státního zástupce a v případě dočasného přidělení k jinému orgánu nebo organizaci tak činí s jejich souhlasem nebo na základě jejich žádosti.

(5) Součástí rozhodnutí o dočasném přidělení je i určení doby dočasného přidělení, kterou nelze bez souhlasu státního zástupce prodlužovat.

(6) Souhlas s dočasným přidělením může státní zástupce kdykoli odvolat, dočasné přidělení pak končí posledním dnem měsíce následujícího po dni odvolání souhlasu, nedohodne-li se státní zástupce s orgánem, který o dočasném přidělení rozhodl, jinak.

(7) Orgán, který rozhodl o dočasném přidělení, může takové přidělení po projednání s dočasně přiděleným státním zástupcem zrušit. Státní zástupce se může dohodnout s orgánem, který rozhodl o dočasném přidělení, na ukončení dočasného přidělení dříve, než uplyne doba jeho trvání.

(8) Proti rozhodnutí o dočasném přidělení nebo jeho ukončení není žádný opravný prostředek přípustný.

§ 76

Nároky státního zástupce při dočasném přidělení

(1) Státní zástupce dočasně přidělený k jinému státnímu zastupitelství má po dobu přidělení právo na zajištění přiměřeného ubytování na náklady státu v místě sídla státního zastupitelství, ke kterému byl dočasně přidělen, nelze-li po něm oprávněně požadovat, aby denně konal k výkonu funkce u tohoto státního zastupitelství cestu z místa svého bydliště.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně, byl-li státní zástupce dočasně přidělen k ministerstvu, k Justiční akademii nebo k jinému orgánu anebo organizaci v České republice.

(3) Státní zástupce dočasně přidělený k jinému orgánu nebo organizaci se sídlem mimo území České republiky nebo k mírové nebo záchranné operaci nebo humanitární pomoci mimo území České republiky má nárok na náhrady nákladů a výdajů poskytované při výkonu funkce v zahraničí, pokud tyto náklady nehradí orgán nebo organizace, k nimž byl dočasně přidělen.

(4) Vláda nařízením stanoví náhradu

- a) zvýšených životních nákladů,
- b) zvýšených vybavovacích výdajů,
- c) jízdních výdajů a výdajů za ubytování při některých cestách do České republiky a zpět,
- d) výdajů spojených s přepravou osobních věcí.

§ 77

Přeložení státního zástupce

(1) Ministr spravedlnosti může státního zástupce přeložit s jeho souhlasem nebo na jeho žádost k jinému státnímu zastupitelství téhož nebo vyššího stupně; nestanoví-li tento zákon jinak, ke státnímu zastupitelství nižšího stupně může ministr spravedlnosti přeložit státního zástupce jen na jeho žádost. Žádost o přeložení podává státní zástupce prostřednictvím nejvyššího státního zástupce, který k žádosti připojí své stanovisko. Státní zástupce může až do dne rozhodnutí ministra spravedlnosti o změně svého přidělení žádost vzít zpět.

(2) Ke krajskému státnímu zastupitelství lze přeložit státního zástupce, který má právní praxi zpravidla nejméně 5 let, a k Nejvyššímu státnímu zastupitelství státního zástupce, který má právní praxi zpravidla nejméně 8 let, a to za splnění podmínky, že svými odbornými znalostmi a zkušenostmi dává záruky řádného výkonu této funkce.

(3) Nelze-li řádný výkon působnosti státního zastupitelství zajistit postupem podle odstavců 1 a 2, může ministr spravedlnosti po vyjádření vedoucího státního zástupce státního

zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen, přeložit státního zástupce i bez jeho souhlasu nebo žádosti k jinému státnímu zastupitelství, dojde-li zákonem ke změně v organizaci státního zastupitelství nebo změně obvodů státních zastupitelství. Státního zástupce lze takto přeložit pouze

- a) k jinému státnímu zastupitelství téhož stupně v rámci obvodu státního zastupitelství o jeden stupeň vyššího, anebo
- b) ke státnímu zastupitelství o jeden stupeň nižšímu v rámci obvodu státního zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen k výkonu funkce.

(4) Ministr spravedlnosti může na návrh příslušného krajského státního zástupce, a vyjádření vedoucího státního zástupce okresního státního zastupitelství, ke kterému je státní zástupce přidělen, i okresního státního zastupitelství, ke kterému má být takto přeložen, přeložit státního zástupce okresního státního zastupitelství i bez jeho souhlasu nebo žádosti k jinému okresnímu státnímu zastupitelství v rámci obvodu téhož krajského státního zastupitelství, pokud výjimečně a z naléhavých důvodů není možno jinak zajistit výkon působnosti tohoto jiného okresního státního zastupitelství.

(5) Státního zástupce lze přeložit bez jeho souhlasu nebo žádosti nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona, který zakládá důvod pro toto rozhodnutí; z téhož důvodu nelze státního zástupce přeložit opakovaně. Z důvodu potřeby zajistit výkon působnosti jiného okresního státního zastupitelství v obvodu téhož krajského státního zastupitelství, který výjimečně a z naléhavých důvodů není možno zajistit jinak, lze přeložit státního zástupce jen jednou a nejvýše na dobu 6 měsíců. Při přeložení státního zástupce bez jeho souhlasu nebo žádosti se přihlédne také k jeho osobním a rodinným poměrům.

(6) Přeložení státního zástupce k jinému státnímu zastupitelství bez jeho souhlasu nebo žádosti se vždy projedná s Poradním sborem.

(7) Státní zástupce, který byl přeložen bez svého souhlasu nebo žádosti z důvodu potřeby zajistit výkon působnosti jiného okresního státního zastupitelství v obvodu téhož krajského státního zastupitelství, který výjimečně a z naléhavých důvodů není možno zajistit jinak, má po dobu přeložení nároky uvedené v § 76 odst. 1.

(8) Proti rozhodnutí ministra spravedlnosti o přeložení státního zástupce bez jeho souhlasu nebo žádosti lze podat rozklad; proti rozhodnutí o rozkladu je možno podat podle jiného právního předpisu žalobu k správnímu soudu.

§ 78

Pracovní vztah státního zástupce

(1) Pracovní vztah státního zástupce vzniká dnem, který je stanoven k nástupu výkonu této funkce, a končí uplynutím dne zániku funkce státního zástupce. Nestanoví-li tento zákon jinak, vykonává práva a povinnosti vyplývající z pracovního vztahu státního zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen k výkonu funkce.

(2) K zajištění plnění úkolů, k nimž je státní zastupitelství podle zákona příslušné, jestliže jejich provedení nesnese odkladu, může vedoucí státního zástupce nařídít státnímu zástupci pracovní pohotovost na vhodném místě odlišném od pracoviště zaměstnavatele. Při nařizování pracovní pohotovosti vedoucí státního zástupce dbá na rovnoměrné zatížení všech státních zástupců.

(3) Na pracovní vztah státního zástupce se užití ustanovení zákoníku práce uvedené v

- a) části čtvrté s výjimkou hlavy VII a IX,

- b) části páté,
- c) části šesté hlavě VII a VIII,
- d) části sedmé a v § 34a a 42,
- e) části osmé,
- f) části deváté,
- g) části desáté hlavě I, III a IV,
- h) části jedenácté,
- i) části dvanácté,
- j) části třinácté hlavě I, VII, VIII, X, XII až XIV a hlavě XVII a XVIII,
- k) části čtrnácté.

§ 79

Profesní růst státních zástupců

(1) Posuzování profesního růstu státních zástupců se zajišťuje prostřednictvím

- a) pravidelného hodnocení státních zástupců,
- b) hodnocení pro účely přeložení nebo dočasného přidělení k vyššímu státnímu zastupitelství nebo pro účely výkonu funkce vedoucího státního zástupce nebo náměstka vedoucího státního zástupce, nebo
- c) hodnocení pro účely probíhajícího kárného řízení, řízení o způsobilosti státního zástupce vykonávat svou funkci nebo trestního řízení.

(2) Pravidelné hodnocení státních zástupců se provádí jednou za 3 roky. Pravidelné hodnocení provádí vedoucí státní zástupce státního zastupitelství, na kterém je hodnocený státní zástupce činný, nebo jím pověřený státní zástupce.

(3) Kritéria hodnocení a postup při jeho provádění stanoví pokyn obecné povahy.

(4) Státní zástupce má právo podat proti výsledku hodnocení námitky, a to nejpozději do 15 dnů od seznámení s výsledkem hodnocení. Pokud ten, kdo hodnocení provedl, těmto námitkám nevyhoví, rozhodne po vyjádření Poradního sboru o námitkách jeho nejbližší nadřízený státní zástupce.

§ 80

Kariérní řád

(1) Kariérní řád upravuje zásady kariérního postupu státního zástupce na funkci vedoucího státního zástupce, náměstka vedoucího státního zástupce nebo jinou řídicí funkci nebo na přeložení k vyššímu státnímu zastupitelství.

(2) Kariérní řád vydá nejvyšší státní zástupce po projednání s Poradním sborem.

§ 81

Zánik funkce státního zástupce

(1) Funkce státního zástupce zaniká dnem, kdy

- a) po svém jmenování státní zástupce dodatečně odvolal souhlas s prvním přidělením, pokud ho nelze s jeho souhlasem přidělit k jinému státnímu zastupitelství,

- b) státní zástupce pozbyl státní občanství České republiky,
- c) byl státní zástupce jmenován soudcem nebo zvolen přisedícím, nejde-li o zvolení přisedícím kárného soudu, dnem, k němuž byl státní zástupce zvolen poslancem nebo senátorem Parlamentu nebo členem zastupitelstva územního samosprávného celku,
- d) státnímu zástupci vznikla funkce ve veřejné správě,
- e) státní zástupce zemřel nebo dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o jeho prohlášení za mrtvého.

(2) Funkce státního zástupce dále zaniká dnem právní moci rozhodnutí, kterým

- a) byl státní zástupce omezen ve svéprávnosti,
- b) byl státní zástupce odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně nebo odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro trestný čin spáchaný z nedbalosti,
- c) bylo zjištěno, že státní zástupce je z důvodů uvedených v zákoně nezpůsobilý k výkonu funkce státního zástupce,
- d) bylo uloženo kárné opatření odvolání z funkce státního zástupce.

(3) Funkce státního zástupce dále zaniká dnem 31. prosince kalendářního roku, v němž státní zástupce dosáhne věku 70 let.

(4) Státní zástupce se může vzdát funkce písemným oznámením ministru spravedlnosti; funkce státního zástupce zaniká uplynutím 3 kalendářních měsíců následujících po měsíci, v němž oznámení státního zástupce o tom, že se funkce státního zástupce vzdává, bylo ministru spravedlnosti doručeno, nedohodnou-li se státní zástupce a ministr spravedlnosti jinak.

§ 82

Dočasné zproštění výkonu funkce

Ministr spravedlnosti dočasně zproští výkonu funkce státního zástupce, byl-li jmenován soudcem Ústavního soudu nebo vykonává-li funkci veřejného žalobce, asistenta veřejného žalobce nebo jinou obdobnou funkci u mezinárodního soudu, a to na dobu výkonu této funkce. K dočasnému zproštění výkonu funkce dojde okamžikem doručení rozhodnutí o dočasném zproštění, není-li v rozhodnutí uveden den pozdější.

§ 83

Nezpůsobilost k výkonu funkce státního zástupce

(1) Státní zástupce není způsobilý k výkonu funkce státního zástupce, jestliže

- a) mu nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat funkci státního zástupce,
- b) byl pravomocně odsouzen za trestný čin a takové odsouzení nevedlo k zániku funkce státního zástupce, jestliže čin, za který byl odsouzen, svou povahou zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího setrvání ve funkci státního zástupce.

(2) O nezpůsobilosti k výkonu funkce rozhoduje kárný soud.

Hlava XI

Kárná odpovědnost

Odpovědnost za kárné provinění

§ 84

Státní zástupce, vedoucí státní zástupce a vedoucí Úřadu je odpovědný za kárné provinění.

§ 85

(1) Kárného provinění se státní zástupce dopustí zaviněným porušením povinnosti státního zástupce, zaviněným chováním nebo jednáním, jímž státní zástupce narušuje vážnost nebo důstojnost funkce státního zástupce nebo státního zastupitelství nebo ohrožuje důvěru v nezávislý, nestranný, odborný nebo spravedlivý postup státního zástupce nebo státního zastupitelství.

(2) Kárného provinění se dopustí vedoucí státní zástupce nebo vedoucí Úřadu též tehdy, pokud závažným způsobem poruší povinnosti vyplývající z výkonu funkce vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu.

§ 86

Odpovědnost za kárné provinění zaniká, nebyl-li do 3 let od jeho spáchání podán návrh na zahájení kárného řízení.

§ 87

Kárné opatření

(1) Za kárné provinění lze státnímu zástupci, vedoucímu státnímu zástupci nebo vedoucímu Úřadu uložit podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření:

- a) důtku,
- b) snížení platu až o 30 % na dobu nejdéle 1 roku a při opětovném kárném provinění, jehož se státní zástupce, vedoucí státní zástupce nebo vedoucí Úřadu dopustil v době před zahlazením kárného postihu, na dobu nejdéle 2 let,
- c) odvolání z funkce vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu,
- d) odvolání z funkce státního zástupce.

(2) Kárné opatření odvolání z funkce vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu lze uložit též za kárné provinění podle § 85 odst. 1, a to i vedle jiných kárných opatření.

(3) Od uložení kárného opatření lze upustit, pokud projednání kárného provinění státního zástupce, vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu je postačující.

(4) Kárné opatření snížení platu podle odstavce 1 písm. b) se vůči kárně postiženému státnímu zástupci, vedoucímu státnímu zástupci nebo vedoucímu Úřadu uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření.

§ 88

Upozornění státního zástupce na možnost podání návrhu na zahájení kárného řízení

(1) V případě méně závažného zaviněného porušení povinností státního zástupce může vedoucí státní zástupce, vedoucí státní zástupce nejbližší vyššího státního zastupitelství, vedoucí Úřadu nebo nejvyšší státní zástupce do 6 měsíců ode dne, kdy se o takovém porušení povinností dověděl, nejpozději však před uplynutím lhůty uvedené v § 86, upozornit písemně státního zástupce, vedoucího státního zástupce, státního zástupce činného u Úřadu pro potírání korupce nebo vedoucího Úřadu na možnost podání návrhu na zahájení kárného řízení při opětovném porušení povinností státního zástupce způsobem zakládajícím kárné provinění; oprávnění upozornit nejvyššího státního zástupce na možnost podání návrhu na zahájení kárného řízení má ministr spravedlnosti.

(2) Státní zástupce, jehož vedoucí státní zástupce upozornil na možnost podání návrhu na zahájení kárného řízení při opětovném porušení povinností státního zástupce, může požádat nejpozději do 15 dnů vedoucího státního zástupce nejbližší vyššího státního zastupitelství o přezkoumání postupu vedoucího státního zástupce; jeho stanovisko ve věci je konečné. Vedoucí státní zástupce může obdobně požádat o přezkoumání postupu vedoucího státního zástupce nejbližší vyššího státního zastupitelství a státní zástupce činný u Úřadu pro potírání korupce může o přezkoumání postupu vedoucího Úřadu požádat nejvyššího státního zástupce.

(3) Upozornění podle odstavce 1 se založí do osobního spisu státního zástupce, vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu; lze je vzít v úvahu i při posuzování jeho profesního růstu.

(4) Upozornění podle odstavce 1 se vyjme z osobního spisu, uplynula-li doba 3 let od jeho založení a státní zástupce, vedoucí státní zástupce, státní zástupce činný u Úřadu pro potírání korupce nebo vedoucí Úřadu nebyl v této době znovu upozorněn na možnost podání návrhu na zahájení kárného řízení při opětovném porušení povinností státního zástupce nebo nebyl uznán pravomocně vinným kárným proviněním. Před uplynutím doby 3 let od založení upozornění podle odstavce 1 do osobního spisu, nejdříve však po uplynutí 1 roku od jeho založení, lze upozornění z osobního spisu vyjmout, jestliže je to odůvodněno kvalitou plnění povinností státního zástupce, vedoucího státního zástupce, státního zástupce činného u Úřadu pro potírání korupce nebo vedoucího Úřadu a jsou-li s výjimkou uplynutí doby 3 let splněny ostatní podmínky pro vynětí upozornění z osobního spisu. K upozornění, které bylo vyňato z osobního spisu, se nepřihlíží.

§ 89

Kárné řízení a řízení o způsobilosti zastávat funkci

- (1) Kárné řízení upravuje jiný právní předpis.
- (2) Podle právního předpisu upravujícího kárné řízení se postupuje také v případě, že
 - a) státnímu zástupci nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat jeho funkci,
 - b) státní zástupce byl pravomocně odsouzen za trestný čin a takové odsouzení nevedlo k zániku funkce, jestliže čin, za který byl státní zástupce odsouzen, svou povahou zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího setrvání ve funkci státního zástupce.
- (3) Vedoucí státní zástupce může pro účely podání návrhu na zahájení kárného řízení nebo na zahájení řízení o způsobilosti vykonávat funkci státního zástupce provádět nezbytné

šetření. Při tom postupuje podle ustanovení tohoto zákona o prostředcích zajišťujících činnost státního zastupitelství.

§ 90

Dočasné zproštění výkonu funkce státního zástupce z důvodu konání kárného nebo trestního řízení

(1) Ministr spravedlnosti dočasně zproští výkonu funkce státního zástupce, proti kterému bylo zahájeno trestní stíhání pro úmyslný trestný čin, a to do pravomocného skončení trestního stíhání.

(2) Ministr spravedlnosti může, a to i opakovaně, dočasně zprostit výkonu funkce státního zástupce,

- a) proti kterému bylo zahájeno trestní stíhání pro nedbalostní trestný čin, nejdéle však do pravomocného skončení trestního stíhání,
- b) který je kárně stíhán, lze-li s ohledem na povahu a závažnost kárného provinění očekávat uložení kárného opatření odvolání z funkce státního zástupce a návrh na uložení takového kárného opatření uvede navrhovatel v návrhu, a to na dobu do pravomocného skončení kárného řízení, nebo
- c) bylo-li zahájeno řízení o jeho nezpůsobilosti vykonávat funkci státního zástupce, a to na dobu do pravomocného skončení tohoto řízení.

(3) K dočasnému zproštění výkonu funkce státního zástupce dojde okamžikem doručení rozhodnutí o dočasném zproštění, není-li v rozhodnutí uveden den pozdější.

(4) Proti rozhodnutí o dočasném zproštění výkonu funkce z důvodu, že státní zástupce je kárně stíhán, může státní zástupce do 5 pracovních dnů od jeho doručení podat námitky k soudu příslušnému podle jiného právního předpisu ke kárnému řízení; podání námitek nemá odkladný účinek.

Hlava XII

Právní čekatelé a asistenti státních zástupců

§ 91

Právní čekatelé

(1) Do pracovního poměru právního čekatele může být přijat a čekatelskou praxi může vykonávat ten, kdo splňuje předpoklady pro jmenování státním zástupcem, s výjimkou věku, závěrečné zkoušky a souhlasu s přidělením. Nestanoví-li tento zákon jinak, řídí se pracovní poměr právního čekatele občanským zákoníkem a zákoníkem práce.

(2) Odbornou přípravou právních čekatelů na výkon funkce státního zástupce je čekatelská praxe. Doba čekatelské praxe činí 36 měsíců, do této doby se započítává doba dovolené na zotavenou čerpané v době výkonu čekatelské praxe. Nevykonává-li právní čekatel čekatelskou praxi z důvodu překážek v práci na jeho straně nebo jiné omluvené nepřítomnosti v práci, započítají se mu tyto doby do doby čekatelské praxe nejvýše v rozsahu 70 pracovních dnů v každém roce jejího trvání.

(3) Krajské státní zastupitelství započte do doby čekatelské praxe dobu výkonu funkce soudce, asistenta státního zástupce a justičního čekatele, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo asistenta soudce, asistenta Veřejného ochránce práv, praxe advokáta a advokátního koncipienta. Ministerstvo může na žádost právního čekatele započítat

do doby čekatelské praxe dobu jiné právnické činnosti, jestliže právní čekatel získal za jejího trvání zkušenosti potřebné pro výkon funkce státního zástupce; takto započtená doba nesmí přesahovat 24 měsíců.

(4) Čekatelská praxe se vykonává v pracovním poměru založeném pracovní smlouvou. Za stát pracovní smlouvu s právním čekatelem uzavírá a v pracovněprávních vztazích za stát s právním čekatelem jedná příslušné krajské státní zastupitelství.

(5) Pracovní poměr s právním čekatelem se sjednává na dobu určitou v trvání 40 měsíců. Nedosáhne-li doba čekatelské praxe v době trvání tohoto pracovního poměru délky 36 měsíců, lze s právním čekatelem sjednat prodloužení jeho pracovního poměru o dobu potřebnou k dosažení této délky čekatelské praxe, nejdéle však o 20 měsíců. Pracovní poměr se právnímu čekateli s jeho souhlasem vždy prodlouží o potřebnou dobu, jestliže nedosáhl doba čekatelské praxe v trvání 36 měsíců pro nepřítomnost v práci v důsledku plnění branné povinnosti nebo z důvodu těhotenství nebo péče o nezletilé dítě.

(6) Právní čekatel skládá při nástupu do práce do rukou krajského státního zástupce tento slib: „Slibuji, že se budu řídit právním řádem České republiky, svědomitě se připravovat na výkon funkce státního zástupce a že si osvojím zásady etiky výkonu funkce státního zástupce.“.

(7) Právní čekatel je oprávněn provádět jednoduché úkony státního zástupce nebo administrativní činnost pod vedením státního zástupce nebo jiného odborného zaměstnance zařazeného k výkonu práce na státním zastupitelství. V trestním řízení, při výkonu působnosti státního zastupitelství týkající se dozoru nad zachováváním právních předpisů v místech omezení osobní svobody, jakož i v jiném než trestním řízení, může státní zástupce pověřit právního čekatele, aby jej zastupoval při jednotlivém úkonu tohoto řízení; v řízení před soudem se může dát zastoupit právním čekatelem pouze před okresním soudem. V době následující po složení závěrečné zkoušky právní čekatel může zastupovat i v řízení před krajským soudem jako soudem odvolacím. Při tom se přihlíží k délce doby praxe právního čekatele a k dosud získaným zkušenostem i dosahovaným výsledkům.

(8) Právní čekatel je povinen zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl při výkonu své činnosti, a to i po skončení pracovního poměru právního čekatele; povinnosti mlčenlivosti může právního čekatele zprostit ze závažných důvodů nejvyšší státní zástupce.

§ 92

Závěrečná zkouška

(1) Po ukončení čekatelské praxe je právní čekatel povinen se podrobit závěrečné zkoušce, jejímž účelem je ověřit, zda má potřebné vědomosti a je náležitě odborně připraven k zastávání funkce státního zástupce.

(2) Závěrečná zkouška se skládá před zkušební komisí jmenovanou ministrem spravedlnosti. Zkušební komise má 5 členů a skládá se ze státních zástupců, soudců, zaměstnanců zařazených k výkonu práce na ministerstvu a dalších odborníků právní teorie a praxe.

(3) Závěrečná zkouška se skládá z písemné a ústní části. Je zaměřena především na odvětví práva, která státní zastupitelství aplikuje při výkonu své působnosti, a na právní předpisy, které se vztahují k organizaci státního zastupitelství, soudů a k povinnostem státních zástupců.

(4) Ministerstvo umožní právnímu čekateli na jeho žádost podanou prostřednictvím příslušného krajského státního zastupitelství do konce předposledního měsíce trvání jeho

pracovního poměru vykonat závěrečnou zkoušku; den konání zkoušky určí po ukončení čekatelské praxe, nejpozději jeden týden před skončením pracovního poměru. Brání-li právnímu čekateli ve vykonání závěrečné zkoušky důležitá překážka, určí ministerstvo jiný den konání zkoušky do 1 měsíce ode dne, kdy se dozvědělo, že překážka odpadla; pracovní poměr právního čekatele se v tomto případě s jeho souhlasem prodlužuje tak, aby skončil uplynutím týdne po dni, který byl stanoven k vykonání závěrečné zkoušky, nejdéle o 6 měsíců.

(5) Požádá-li právní čekatel, který neuspěl při závěrečné zkoušce, před skončením pracovního poměru o její opakování, umožní mu ministerstvo závěrečnou zkoušku opakovat do 6 měsíců od podání žádosti; závěrečnou zkoušku lze opakovat pouze jednou. Pracovní poměr právního čekatele se v takovém případě s jeho souhlasem prodlužuje do dne, který byl určen k vykonání opakované závěrečné zkoušky.

(6) Pracovní poměr právního čekatele, který složil závěrečnou zkoušku, lze s jeho souhlasem změnit na pracovní poměr na dobu neurčitou. V případě, že se právní čekatel stal státním zástupcem, pracovní poměr končí dnem, který předchází dni, který byl stanoven jako den k nástupu výkonu této funkce.

(7) Po složení závěrečné zkoušky lze na základě rozhodnutí příslušného krajského státního zástupce právního čekatele přeložit v rámci obvodu krajského státního zastupitelství i bez jeho souhlasu, vyžadují-li to naléhavé potřeby výkonu působnosti určitého státního zastupitelství a přeložení bylo s právním čekatelem projednáno; takto lze přeložit právního čekatele nejdéle na dobu 6 měsíců. Opakované přeložení právního čekatele bez jeho souhlasu je vyloučeno. Přeložení právního čekatele bez jeho souhlasu se vždy projedná s Poradním sborem. Mimo obvod krajského státního zastupitelství lze právního čekatele přeložit jen s jeho souhlasem. Právnímu čekateli po dobu přeložení náleží náhrady podle jiného právního předpisu.

(8) Za závěrečnou zkoušku se považuje též odborná justiční zkouška a advokátní zkouška.

(9) O uznání jiných zkoušek za závěrečnou zkoušku podle tohoto zákona rozhoduje ministr spravedlnosti.

§ 93

Asistenti státních zástupců

(1) Nejvyššímu státnímu zástupci, jeho náměstkovi a řediteli odboru Nejvyššího státního zastupitelství, který je státním zástupcem, je jmenován nejméně jeden asistent. Asistent může být jmenován též jinému státnímu zástupci.

(2) Asistenta státního zástupce jmenuje a odvolává vedoucí státní zástupce příslušného státního zastupitelství po projednání se státním zástupcem, o jehož asistenta se jedná. Nedohodne-li se zaměstnavatel a asistent státního zástupce jinak, zanikne funkce asistenta státního zástupce, zanikne-li funkce příslušného státního zástupce nebo je-li příslušný státní zástupce dočasně přidělen nebo přeložen k jinému státnímu zastupitelství.

(3) Asistentem státního zástupce může být jmenován bezúhonný občan České republiky, který má vysokoškolské vzdělání získané řádným ukončením studia v magisterském studijním programu právo a právní věda - obor právo. Podmínku bezúhonnosti nesplňuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen za trestný čin, jestliže se na něj podle jiného právního předpisu nebo rozhodnutí prezidenta republiky nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(4) Asistent státního zástupce je povinen zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce, a to i po zániku funkce. Této povinnosti jej může zprostit nejvyšší státní zástupce.

(5) Asistent státního zástupce vykonává působnost právního čekatele s výjimkou zastupování státního zástupce před soudem v trestním řízení, jakož i v jiném než trestním řízení. Vykonává i další jednotlivé úkony státního zástupce z pověření státního zástupce.

(6) Pracovní poměr asistenta státního zástupce vzniká jmenováním a řídí se občanským zákoníkem a zákoníkem práce, nestanoví-li tento zákon jinak.

Hlava XIII

Odborné vzdělávání státních zástupců, právních čekatelů, vyšších úředníků státního zastupitelství a ostatních odborných zaměstnanců

§ 94

(1) Odborné vzdělávání státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství a ve vymezeném rozsahu i ostatních zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státních zastupitelstvích zajišťuje zejména Justiční akademie.

(2) Nejvyšší státní zastupitelství se podílí na koordinaci vzdělávání státních zástupců, právních čekatelů, asistentů státních zástupců, vyšších úředníků státního zastupitelství i ostatních odborných zaměstnanců zařazených k výkonu práce na státních zastupitelstvích, pokud nejde o vzdělávání zajišťované samostatně krajskými státními zástupci, popřípadě okresními státními zástupci.

(3) Na vzdělávání se v rozsahu stanoveném tímto zákonem podílí poradní sbor.

Hlava XIV

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 95

(1) Do budovy státního zastupitelství je zakázáno vstupovat se zbraní nebo s jinými předměty, které jsou způsobilé ohrozit život, zdraví nebo pořádek. Tento zákaz se nevztahuje na státní zástupce a příslušníky ozbrojených sil a bezpečnostních sborů, jestliže vstupují do budovy státního zastupitelství v souvislosti s plněním služebních povinností, a na osoby, o nichž to stanoví v jednotlivých případech vedoucí státní zástupce.

(2) V souvislosti s výkonem působnosti státního zastupitelství může vedoucí státní zástupce požadovat na Ministerstvu vnitřní záležitostí ohledně státních zástupců, u nichž lze důvodně předpokládat ohrožení jejich života nebo zdraví, opatření k evidenční ochraně osobních údajů státního zástupce, jeho manžela, partnera, dítěte a rodičů, jejich soukromých vozidel, jakož i opatření k evidenční ochraně služebních vozidel.

§ 96

(1) Pokud jiné právní předpisy hovoří o prokuratuře, prokurátorech a vyšetřovateli prokuratury, rozumí se tím podle povahy věci státní zastupitelství a státní zástupci podle tohoto zákona.

(2) Pokud jiné právní předpisy mluví o vrchním státním zastupitelství nebo o státním zástupci vrchního státního zastupitelství, rozumí se tím podle povahy věci Nejvyšší státní zastupitelství nebo státní zástupci Nejvyššího státního zastupitelství.

(3) Jako doba výkonu funkce státního zástupce se pro účely tohoto zákona považuje též doba výkonu funkce prokurátora a vyšetřovatele prokuratury.

(4) Vysokoškolské vzdělání, získané před 1. lednem 1999 na právnické fakultě vysoké školy se sídlem v České republice, a vysokoškolské vzdělání získané před 1. lednem 1993 na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území bývalé České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejich právních předchůdců, mají pro jmenování státním zástupcem stejné účinky jako vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu právo a právní věda - obor právo.

(5) Odborná justiční zkouška, soudcovská zkouška, jednotná soudcovská zkouška a advokátní zkouška, vojenská právní zkouška, prokurátorská zkouška a závěrečná zkouška vykonané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona mají stejné účinky jako závěrečná zkouška podle tohoto zákona.

(6) Úprava zproštění povinnosti mlčenlivosti podle tohoto zákona se použije i pro zproštění povinnosti mlčenlivosti uložené státním zástupcům, právním čekatelům, prokurátorům, vyšetřovatelům prokuratury a právním čekatelům prokuratury podle dřívějších předpisů.

§ 97

(1) Státní zástupci jmenovaní do funkce podle dosavadních předpisů se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považují za státní zástupce jmenované podle tohoto zákona.

(2) Právní čekatelé vykonávající čekatelskou praxi podle dosavadních předpisů se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považují za právní čekatele podle tohoto zákona. Doba čekatelské praxe, vykonané podle dosavadních předpisů, se považuje za dobu čekatelské praxe vykonané právním čekatelem podle tohoto zákona.

(3) Asistenti státních zástupců vykonávající činnost podle dosavadních předpisů se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považují za asistenty státních zástupců podle tohoto zákona.

(4) Zaměstnanci, kteří jsou v den nabytí účinnosti tohoto zákona zařazeni jako asistenti státního zástupce, se mohou stát právními čekateli, aniž by se museli zúčastnit výběrového řízení.

(5) Do vydání nařízení vlády podle § 76 odst. 4 se postupuje podle nařízení vlády č. 372/2004 Sb., o poskytování náhrad některých výdajů státním zástupcům přiděleným k výkonu funkce státního zástupce v zahraničí.

§ 98

(1) Vedoucí státní zástupci a jejich náměstci jmenovaní před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona včetně vedoucích státních zástupců pověřených se považují za jmenované podle tohoto zákona.

(2) Okresním a krajským státním zástupcům, kteří byli jmenováni do své funkce v roce 1994 a kteří vykonávali tuto funkci ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, končí funkční období uplynutím doby 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Okresním a krajským státním zástupcům, kteří byli jmenováni do své funkce v letech 1995 až 2000 a kteří vykonávali tuto funkci ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, končí funkční období uplynutím doby 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Okresním a krajským státním zástupcům, kteří byli jmenováni do své funkce v letech 2001 až 2007 a kteří vykonávali tuto funkci ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, končí funkční období uplynutím doby 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Okresním a krajským státním zástupcům, kteří byli jmenováni do své funkce v letech 2008 až 2011 a kteří vykonávali tuto funkci ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, končí funkční období uplynutím doby 4 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) U okresních a krajských státních zástupců, kteří byli jmenováni do své funkce v roce 2012 až 2014 a vykonávají tuto funkci ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, končí funkční období uplynutím doby 7 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) U nejvyššího státního zástupce se za počátek funkčního období považuje den nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 99

(1) Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zanikají Vrchní státní zastupitelství v Praze a Vrchní státní zastupitelství v Olomouci.

(2) Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaniká funkce vrchního státního zástupce v Praze a vrchního státního zástupce v Olomouci a jejich náměstků.

(3) Státní zástupci činní u Vrchního státního zastupitelství v Praze a u Vrchního státního zastupitelství v Olomouci se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považují za státní zástupce činné u Nejvyššího státního zastupitelství. Státního zástupce podle věty první lze z důvodu zrušení vrchních státních zastupitelství přeložit i bez jejich souhlasu nebo žádosti k jinému státnímu zastupitelství v obvodu působnosti zrušeného vrchního státního zastupitelství; pro přeložení se použije obdobně § 77 odst. 3, 5, 6 a 8.

(4) Věci nevyřízené ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona Vrchním státním zastupitelstvím v Praze a Vrchním státním zastupitelstvím v Olomouci se předloží k dalšímu postupu Nejvyššímu státnímu zastupitelství.

(5) Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se zaměstnanci České republiky zařazení k výkonu práce na Vrchním státním zastupitelství v Praze a Vrchním státním zastupitelství v Olomouci považují za zaměstnance České republiky zařazené k výkonu práce na Nejvyšším státním zastupitelství.

(6) Příslušnost hospodařit s majetkem České republiky, s nímž bylo do dne nabytí účinnosti tohoto zákona příslušné hospodařit Vrchní státní zastupitelství v Praze a Vrchní státní zastupitelství v Olomouci, jakož i výkon práv a závazků České republiky, který do uvedeného dne zajišťovalo Vrchní státní zastupitelství v Praze a Vrchní zastupitelství v Olomouci, přecházejí na Nejvyšší státní zastupitelství.

(7) Práva a povinnosti vyplývající z pracovněprávních vztahů těch zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce na Vrchním státním zastupitelství v Praze a Vrchním státním zastupitelství v Olomouci, jejichž pracovní poměr skončil přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vypořádá Nejvyšší státní zastupitelství.

§ 100

(1) Návrh na odvolání z funkce vrchního, krajského nebo okresního státního zástupce podle § 10 odst. 4 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, podaný přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, o kterém nebylo rozhodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti vedoucího státního zástupce. Takový návrh ministr spravedlnosti

postoupí bez zbytečného odkladu kárnému soudu, který o něm rozhodne postupem podle zákona č. 7/2002 Sb., ve znění tohoto zákona. Podání návrhu a provinění vedoucího státního zástupce se posoudí podle dosavadních právních předpisů.

(2) Rozhodnutí ministra spravedlnosti o odvolání z funkce vrchního, krajského nebo okresního státního zástupce, které bylo zrušeno před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a vráceno ministru spravedlnosti k novému projednání a rozhodnutí, se považuje za návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti vedoucího státního zástupce; odstavec 1 věta druhá a třetí se užije obdobně.

(3) Kárné řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních předpisů; pokud je to pro kárné obviněného státního zástupce příznivější, lze v takovémto řízení uložit kárné opatření podle tohoto zákona.

(4) Písemné oznámení státního zástupce o tom, že se vzdává funkce státního zástupce doručené ministru spravedlnosti přede dnem účinnosti tohoto zákona, se řídí dosavadními předpisy.

§ 101

První volby do Poradního sboru zajistí Nejvyšší státní zastupitelství tak, aby Poradní sbor byl ustaven nejpozději do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona

§ 102

Zmocňovací ustanovení

(1) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) jednací řád státního zastupitelství,
- b) postup při výběrovém řízení na místa právního čekatele, na funkci krajského a okresního státního zástupce a na funkci státního zástupce a postup při přijímání právních čekatelů do pracovního poměru,
- c) obsahovou náplň čekatelské praxe, její organizaci a podrobnosti o závěrečné zkoušce,
- d) okruh úkonů, které mohou být prováděny právními čekateli,
- e) volební a jednací řád Poradního sboru.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit výjimky ohledně sídel a územních obvodů krajských a okresních státních zastupitelství, v obvodu Nejvyššího, krajského nebo okresního státního zastupitelství zřídit jeho pobočky nebo zřídit státní zastupitelství s výlučnou působností anebo určit, že věci určitého druhu z obvodu několika státních zastupitelství bude vyřizovat jedno státní zastupitelství.

§ 103

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství.
2. Zákon č. 261/1994 Sb., kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství.
3. Část druhá zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

4. Část první zákona č. 14/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 155/2000 Sb.
5. Část čtvrtá zákona č. 151/2002 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím soudního řádu správního.
6. Část pátá zákona č. 310/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využití jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.
7. Část druhá zákona č. 192/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
8. Část první zákona č. 630/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.
9. Část jedenáctá zákona č. 381/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
10. Část dvacátá druhá zákona č. 413/2005 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.
11. Část devátá zákona č. 79/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
12. Část třicátá devátá zákona č. 342/2006 Sb., kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel a některé další zákony.
13. Část druhá zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů.
14. Část šestá zákona č. 129/2008 Sb., o výkonu zabezpečovací detence a o změně některých souvisejících zákonů.
15. Část pátá zákona č. 314/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1993 Sb., o státním

- zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.
16. Část šestá zákona č. 7/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
 17. Část pátá zákona č. 218/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
 18. Část čtyřicátá osmá zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.
 19. Část sedmá zákona č. 286/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí, zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů.
 20. Část šestá zákona č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
 21. Část čtvrtá zákona č. 459/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
 22. Část třetí zákona č. ... (tisk 647), o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.
 23. Část třetí zákona č. ... (tisk 932), kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
 24. Část pátá zákona č. .. (tisk 904), kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
 25. Vyhláška č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli.
 26. Vyhláška č. 265/1997 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli.
 27. Vyhláška č. 218/1998 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění vyhlášky č. 265/1997 Sb.
 28. Vyhláška č. 311/2000 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění vyhlášky č. 265/1997 Sb. a vyhlášky č. 218/1998 Sb.

29. Vyhláška č. 183/2001 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.
30. Vyhláška č. 468/2001 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.
31. Vyhláška č. 88/2005 Sb., kterou se mění vyhláška č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.
32. Vyhláška č. 252/2007 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.
33. Vyhláška č. 7/2010 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.
34. Vyhláška č. 462/2011 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST DRUHÁ

Změna trestního řádu

§ 104

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 90/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb.,

zákona č. 135/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 163/2010 Sb., zákona č. 197/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 219/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 207/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 459/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 43/2012 Sb. zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 273/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb. a zákona č. ... (tisk 647), se mění takto:

1. V § 12 odst. 2 závěrečné části ustanovení se slova „2 písm. b)“ nahrazují slovy „5 písm. g)“.
2. V § 88 odst. 8 větě poslední a v § 88a odst. 2 větě poslední se slova „174 odst. 2“ nahrazují slovy „157 odst. 5“.
3. V § 157 odstavec 2 zní:
„(2) Dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení vykonává státní zástupce.“.
4. V § 157 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 až 5, které znějí:
„(3) Státní zástupce může uložit policejnímu orgánu provedení takových úkonů, které je tento orgán oprávněn provést a jichž je třeba k objasnění věci nebo ke zjištění pachatele.
(4) Při prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, je státní zástupce dále oprávněn
a) vyžadovat od policejního orgánu spisy, včetně spisů, v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumenty, materiály a zprávy o postupu při prověřování oznámení,
b) vyžadovat informace od policejního orgánu o tom, že bylo přijato trestní oznámení, jiný podnět k trestnímu stíhání nebo je prováděn postup před zahájením trestního řízení, a
c) dočasně odložit zahájení trestního stíhání.
(5) Kromě oprávnění uvedených v odstavci 3 a 4 je státní zástupce při výkonu dozoru oprávněn
a) dávat závazné pokyny v trestním řízení,
b) vyžadovat od policejního orgánu spisy, dokumenty, materiály a zprávy o spáchaných trestných činech za účelem prověrky, zda policejní orgán včas zahajuje trestní řízení a řádně v něm postupuje,
c) zúčastnit se provádění úkonů policejního orgánu, osobně provést jednotlivý úkon nebo i celé vyšetřování a vydat rozhodnutí v kterékoliv věci; přitom postupuje podle ustanovení tohoto zákona upravujícího postup policejního orgánu a proti jeho rozhodnutí je přípustná stížnost ve stejném rozsahu jako proti rozhodnutí policejního orgánu,
d) vracet věc policejnímu orgánu se svými pokyny k doplnění,

- e) rušit nezákonná nebo neodůvodněná rozhodnutí a opatření policejního orgánu, která může nahrazovat vlastními; u usnesení o odložení věci může tak učinit do 30 dnů od jeho doručení; jestliže rozhodnutí policejního orgánu nahradil vlastním rozhodnutím jinak než na podkladě stížnosti oprávněné osoby proti usnesení policejního orgánu, je proti jeho rozhodnutí přípustná stížnost ve stejném rozsahu jako proti rozhodnutí policejního orgánu,
- f) přikázat, aby úkony ve věci prováděla jiná osoba služebně činná v policejním orgánu, a
- g) odejmout kteroukoliv věc policejnímu orgánu a učinit opatření, aby věc byla přikázána jinému policejnímu orgánu.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 6.

- 5. V § 157a odst. 2 se za slova „státního zástupce“ vkládají slova „konajícího vyšetřování“.
- 6. V § 158e odst. 4 věta první zní: „Použití agenta povoluje na návrh státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství soudce vrchního soudu, v jehož obvodu je státní zástupce vykonávající dozor v přípravném řízení ve věci, ve které je návrh podáván, činný.“.
- 7. V § 160 odst. 2 se věty třetí a čtvrtá nahrazují větou „Opis usnesení o zahájení trestního stíhání je třeba bez odkladu doručit též
 - a) předsedovi příslušné komory, jde-li o trestní stíhání člena profesní samosprávné komory, může-li komora pozastavit z důvodu zahájení trestního stíhání výkon činnosti; opis usnesení o zahájení trestního stíhání advokáta, exekutora a notáře se doručí též ministru spravedlnosti,
 - b) řediteli příslušného bezpečnostního sboru, jde-li o trestní stíhání příslušníka Policie České republiky, příslušníka Vězeňské služby České republiky anebo celníka nebo zaměstnance České republiky zařazeného k výkonu práce v Policii České republiky, Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky,
 - c) náčelníkovi Vojenské policie, jde-li o vojáka z povolání,
 - d) ministru spravedlnosti a vedoucímu státnímu zástupci státního zastupitelství, u něhož je státní zástupce činný, jde-li o trestní stíhání státního zástupce,
 - e) ministru spravedlnosti a vedoucímu státnímu zástupci nejbližší vyššího státního zastupitelství, jde-li o trestní stíhání vedoucího státního zástupce; v případě nejvyššího státního zástupce se doručí opis usnesení o zahájení trestního stíhání předsedovi vlády a ministru spravedlnosti.“.

8. § 174 se zrušuje.
9. V § 180 odst. 1 věta druhá zní „Nejde-li o řízení o schválení dohody o vině a trestu, může se státní zástupce nechat v řízení před okresním soudem nebo v řízení před krajským soudem jako soudem odvolacím zastoupit právním čekatelem; v řízení před krajským soudem se může nechat zastoupit jen právním čekatelem, který úspěšně složil závěrečnou zkoušku.“.
10. V § 183 odst. 2 druhé větě se číslo „3“ nahrazuje číslem „7“.
11. V § 265d odst. 1 písm. a) se slova „nebo vrchního“ zrušují.
12. V § 466 se na konci textu věty druhé doplňují slova „; bylo-li takto v posledním stupni činné Nejvyšší státní zastupitelství nebo Úřad pro potírání korupce, k prošetření je příslušný státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství, který nepůsobil ve věci“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o Ústavním soudu

§ 105

V § 69 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění zákona č. 18/2000 Sb. a zákona č. 404/2012 Sb., se za slovo „také“ vkládají slova „nejvyššímu státnímu zástupci a“ a slovo „, jenž“ se nahrazuje slovy „; nejvyšší státní zástupce a Veřejný ochránce práv“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců

§ 106

Zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 14/2002 Sb., zákona č. 279/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 420/2002 Sb., zákona č. 425/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 630/2004 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 418/2009 Sb., zákona č. 425/2010 Sb. a zákona č. 347/2011 Sb., se mění takto:

1. V nadpise zákona se slova „a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů“ zrušují.
2. V § 3 odst. 4 se sloupec označený slovy „vrchního státního zastupitelství“ zrušuje.
3. V § 3 odst. 5 se na konci písmene e) čárka nahrazuje tečkou a písmena f) až i) zrušují.
4. V § 3 se doplňuje odstavec 10, který zní:

„(10) Státnímu zástupci, který byl přeložen bez svého souhlasu nebo žádosti k výkonu funkce k jinému státnímu zastupitelství, zůstává zachován plat, který by mu jinak příslušel, pokud mu přeložením nevznikne nárok na plat vyšší.“
5. V § 4 větě první za středníkem a v § 11 odst. 3 větě první se slovo „i“ nahrazuje slovem „e“.
6. V § 5 odst. 1 se slovo „zastupitelství“⁴⁾ nahrazuje slovy „zastupitelství nebo k Úřadu pro potírání korupce“ a za slovo „zastupitelství“ se vkládají slova „nebo k Úřadu pro potírání korupce“.
7. V § 5 odst. 2 větě první se slova „k výkonu funkce k jinému orgánu nebo organizaci“⁴⁾ nahrazují slovy „k jinému orgánu nebo organizaci, Ministerstvu spravedlnosti, Justiční akademii nebo k jinému orgánu nebo organizaci se sídlem mimo území České republiky nebo k mírové nebo záchranné operaci nebo humanitární pomoci mimo území České republiky“.
8. V § 7 odst. 5 věty první a druhá znějí: „Při hodnocení praxe pro zvýšení platového koeficientu státnímu zástupci okresního státního zastupitelství z 1,01 na 1,14 a krajského státního zastupitelství z 1,09 na 1,26 lze postupovat podle předchozích ustanovení pouze za podmínky, že státní zástupce v jejím průběhu skutečně vykonával funkci státního zástupce⁶⁾ nejméně po dobu 3 let, do níž se nezapočítávají doby uvedené v odstavci 4. Do splnění podmínky stanovené ve větě první náleží státnímu zástupci okresního státního zastupitelství plat určený z platové základny platovým koeficientem ve výši 1,01 a krajského státního zastupitelství ve výši 1,09.“
9. § 9 zní:

„§ 9

(1) Po dobu dočasného zproštění výkonu funkce státního zástupce podle § 82 zákona o státním zastupitelství státnímu zástupci plat nenáleží.

(2) Po dobu dočasného zproštění výkonu funkce státního zástupce podle § 90 zákona o státním zastupitelství náleží státnímu zástupci 50 % platu, na který mu vznikl ke dni

účinnosti dočasného zproštění výkonu funkce a po dobu trvání dočasného zproštění výkonu funkce nárok. Nedošlo-li k zániku funkce, doplatí se státnímu zástupci zbývající část platu, na kterou by mu jinak vznikl nárok; to neplatí, byl-li státní zástupce pravomocně odsouzen pro trestný čin.“.

10. V § 10 se odstavec 4 zrušuje.

11. V § 11 odst. 1, § 13 odst. 1 a v § 16 větě druhé se slovo „poměru“ nahrazuje slovem „vztahu“.

12. § 12 zní:

„§ 12

Nejvyššímu státnímu zástupci a náměstkovi nejvyššího státního zástupce náleží naturální plnění ode dne jmenování do této funkce do dne zániku této funkce.“.

13. V § 17 bod 2 se zrušuje a současně se zrušuje označení bodu 1.

14. Část druhá se včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů

§ 107

Zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 286/2009 Sb. a zákona č. 396/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se za slova „soudu, státních zástupců“ vkládají slova „, vedoucích státních zástupců, vedoucího Úřadu pro potírání korupce (dále jen „Úřad“)“.

2. V § 2 písm. a) se za slovo „zástupce“ vkládají slova „, vedoucího státního zástupce, vedoucího Úřadu“.

3. V § 8 odst. 5 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena b) a c).

4. V § 8 se doplňují odstavce 6 a 7, které znějí:

„(6) Návrh na odvolání nejvyššího státního zástupce v kárném řízení podává vláda.

(7) Návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu je oprávněn podat

- a) ministr spravedlnosti a nejvyšší státní zástupce proti kterémukoliv vedoucímu státnímu zástupci,
- b) ministr spravedlnosti a nejvyšší státní zástupce proti vedoucímu Úřadu,
- c) Veřejný ochránce práv proti kterémukoliv vedoucímu státnímu zástupci pro kárné provinění v oblasti státní správy státního zastupitelství,
- d) vedoucí státní zástupce proti vedoucímu státnímu zástupci státního zastupitelství nižšího stupně ve svém obvodu.“.

5. V § 9 odst. 2 větě první a v § 24 se za slovo „zástupce“ vkládají slova „, vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu“.

6. V § 9 odst. 3 a v § 22 odst. 1 se za slovo „zástupce“ vkládají slova „, vedoucí státní zástupce nebo vedoucího Úřadu“.

7. V § 14 písm. b), § 15 odst. 1 a 3 a v § 23 odst. 1 větě druhé se za slovo „zástupci“ vkládají slova „, vedoucímu státnímu zástupci nebo vedoucímu Úřadu“.

8. V § 14 písm. b) se slova „doručeno ministru spravedlnosti“ nahrazují slovy „nebo funkce vedoucího státního zástupce doručeno ministru spravedlnosti nebo tomu, kdo jej do této funkce jmenoval“.

9. V § 23 odst. 1 se za slovo „zástupce“ vkládají slova „, vedoucího státního zástupce nebo vedoucího Úřadu“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních

§ 108

Zákon č. .../2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci, se mění takto:

1. V § 59 odst. 2 větě první, druhé a třetí, § 59 odst. 4 větě první, druhé a třetí, § 60 odst. 2 větě druhé, § 60 odst. 4 větě první a třetí se slovo „vrchního“ nahrazuje slovem „Nejvyššího“.
2. V § 59 odst. 2 se slova „státní zástupce podávající návrh činný“ nahrazují slovy „činný státní zástupce vykonávající dozor v přípravném řízení ve věci, ve které je návrh podáván“.
3. V § 59 odst. 3 větě první a druhé, § 59 odst. 5 větě první a druhé, § 60 odst. 3 větě první a druhé, § 60 odst. 5 větě první a druhé, § 61 odst. 2 větě první a druhé a § 60 odst. 3 větě první a druhé se slova „Vrchního státního zastupitelství v Praze“ nahrazují slovy „Nejvyššího státního zastupitelství“.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

§ 109

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015.